

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2018/1727**z dnia 14 listopada 2018 r.****w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojust) oraz zastąpienia i uchylenia decyzji Rady 2002/187/WSiSW**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 85,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Eurojust został ustanowiony decyzją Rady 2002/187/WSiSW ⁽²⁾ jako organ Unii mający osobowość prawną, którego zadaniem jest stymulowanie i poprawa koordynacji i współpracy między właściwymi organami sądowymi państw członkowskich, szczególnie w odniesieniu do poważnej przestępczości zorganizowanej. Ramy prawne Eurojustu zmieniono decyzjami Rady 2003/659/WSiSW ⁽³⁾ i 2009/426/WSiSW ⁽⁴⁾.
- (2) Art. 85 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („TFUE”) stanowi, że Eurojust działa na podstawie rozporządzenia przyjmowanego zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą. Artykuł ten wymaga także określenia warunków uczestnictwa Parlamentu Europejskiego i parlamentów narodowych w ocenie działalności Eurojustu.
- (3) Artykuł 85 TFUE stanowi również, że zadaniem Eurojustu jest wspieranie oraz wzmacnianie koordynacji i współpracy między krajowymi organami śledczymi i organami ścigania w odniesieniu do poważnej przestępczości, która dotyka dwóch lub więcej państw członkowskich lub która wymaga wspólnego ścigania, w oparciu o operacje przeprowadzane i informacje dostarczane przez organy państw członkowskich i Agencję Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania (Europol).
- (4) Celem niniejszego rozporządzenia jest zmiana i rozszerzenie przepisów decyzji 2002/187/WSiSW. Biorąc pod uwagę znaczną liczbę i istotny charakter zmian, które należy wprowadzić, decyzja 2009/426/WSiSW powinna przez wzgląd na jasność zostać zastąpiona w całości w odniesieniu do państw członkowskich związanych niniejszym rozporządzeniem.
- (5) Ponieważ Prokuratura Europejska została utworzona w drodze wzmocnionej współpracy, rozporządzenie Rady (UE) 2017/1939 ⁽⁵⁾ jest wiążące w całości dla państw członkowskich biorących udział we wzmocnionej współpracy i tylko w nich jest bezpośrednio stosowane. W związku z tym dla państw członkowskich, które nie uczestniczą w Prokuraturze Europejskiej, Eurojust pozostaje w pełni właściwy w sprawach dotyczących form poważnej przestępczości wymienionych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.
- (6) Artykuł 4 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) przywołuje zasadę lojalnej współpracy, zgodnie z którą Unia i państwa członkowskie wzajemnie się szanują i udzielają sobie wzajemnego wsparcia w wykonywaniu zadań wynikających z TUE i TFUE.
- (7) W celu ułatwienia współpracy między Eurojustem i Prokuraturą Europejską Eurojust powinien w razie konieczności rozpatrywać sprawy istotne dla Prokuratury Europejskiej.
- (8) Mając na uwadze ustanowienie Prokuratury Europejskiej w drodze wzmocnionej współpracy, należy jasno określić podział właściwości między Prokuraturą Europejską a Eurojustem w odniesieniu do przestępstw mających wpływ na interesy finansowe Unii. Począwszy od dnia rozpoczęcia wykonywania obowiązków przez Prokuraturę Europejską Eurojust powinien być w stanie wykonywać swoją właściwość w sprawach dotyczących przestępstw, w przypadku których właściwa jest Prokuratura Europejska, jeżeli przestępstwa te dotyczą zarówno państw członkowskich, które uczestniczą we wzmocnionej współpracy w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej, jak i państw

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 4 października 2018 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 6 listopada 2018 r.

⁽²⁾ Decyzja Rady 2002/187/WSiSW z dnia 28 lutego 2002 r. ustanawiająca Eurojust w celu zintensyfikowania walki z poważną przestępczością (Dz.U. L 63 z 6.3.2002, s. 1).

⁽³⁾ Decyzja Rady 2003/659/WSiSW z dnia 18 czerwca 2003 r. zmieniająca decyzję 2002/187/WSiSW ustanawiającą Eurojust w celu zintensyfikowania walki z poważną przestępczością (Dz.U. L 245 z 29.9.2003, s. 44).

⁽⁴⁾ Decyzja Rady 2009/426/WSiSW z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wzmocnienia Eurojustu i w sprawie zmiany decyzji 2002/187/WSiSW ustanawiającej Eurojust w celu zintensyfikowania walki z poważną przestępczością (Dz.U. L 138 z 4.6.2009, s. 14).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażające wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (Dz.U. L 283 z 31.10.2017, s. 1).

członkowskich, które w takiej współpracy nie uczestniczą. W takich przypadkach Eurojust powinien działać na wniosek nieuczestniczących państw członkowskich lub na wniosek Prokuratury Europejskiej. W każdym przypadku Eurojust powinien pozostać właściwy w sprawach dotyczących przestępstw mających wpływ na interesy finansowe Unii, które pozostają poza zakresem właściwości Prokuratury Europejskiej, lub gdy Prokuratura Europejska jest wprawdzie właściwa, lecz nie wykonuje swojej właściwości. Państwa członkowskie, które nie uczestniczą we wzmocnionej współpracy w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej, mogą nadal zwracać się do Eurojustu o wsparcie we wszystkich sprawach związanych z przestępstwami mającymi wpływ na interesy finansowe Unii. Prokuratura Europejska i Eurojust powinny rozwijać ścisłą współpracę operacyjną zgodnie z ich zakresami działania.

- (9) Aby Eurojust mógł wypełniać swoją misję i rozwijać pełny potencjał w walce z poważną przestępczością transgraniczną, należy wzmocnić jego funkcje operacyjne poprzez zmniejszenie obciążeń administracyjnych przedstawicieli krajowych oraz rozszerzyć jego wymiar europejski poprzez udział Komisji w zarządzie i zwiększone uczestnictwo Parlamentu Europejskiego i parlamentów narodowych w ocenie jego działalności.
- (10) W związku z tym niniejsze rozporządzenie powinno określać warunki uczestnictwa parlamentów, przewidując modernizację struktury i uproszczenie obecnych ram prawnych Eurojustu, przy jednoczesnym zachowaniu tych elementów, które okazały się skuteczne w jego funkcjonowaniu.
- (11) Należy jasno określić wchodzące w zakres właściwości Eurojustu formy poważnej przestępczości, która dotyka co najmniej dwóch państw członkowskich. Ponadto należy zdefiniować sprawy, które nie dotyczą co najmniej dwóch państw członkowskich, ale które wymagają wspólnego ścigania. Takie przypadki mogą obejmować postępowania przygotowawcze oraz wnoszenie i popieranie oskarżeń dotyczące tylko jednego państwa członkowskiego i państwa trzeciego, w przypadku gdy została zawarta umowa z państwem trzecim lub gdy może istnieć szczególna potrzeba zaangażowania się Eurojustu. Takie ściganie może również dotyczyć przypadków, które dotyczą jednego państwa członkowskiego i mają następstwa na poziomie Unii.
- (12) W ramach wykonywania swoich funkcji operacyjnych w odniesieniu do konkretnych spraw karnych Eurojust powinien działać, na wniosek właściwych organów państw członkowskich lub z własnej inicjatywy, za pośrednictwem co najmniej jednego przedstawiciela krajowego albo jako kolegium. Działając z własnej inicjatywy, Eurojust może przyjąć bardziej proaktywną rolę w koordynowaniu spraw, na przykład przez wspieranie organów krajowych w prowadzonych przez nie postępowaniach przygotowawczych oraz wnoszonych i popieranych oskarżeniach. Może to obejmować angażowanie państw członkowskich, które mogły początkowo nie zostać włączone w daną sprawę, oraz odkrywanie powiązań między sprawami na podstawie informacji otrzymanych od Europolu, Europejskiego Urzędu ds. Zwalczenia Nadużyć finansowych (OLAF), Prokuratury Europejskiej i organów krajowych. Ponadto pozwala to Eurojustowi opracowywać w ramach jego prac strategicznych wytyczne, dokumenty strategiczne i analizy dotyczące prowadzonych przez niego spraw.
- (13) Na wniosek właściwego organu danego państwa członkowskiego lub na wniosek Komisji Eurojust powinien także móc udzielać pomocy w postępowaniach przygotowawczych dotyczących tylko tego państwa członkowskiego, lecz mających następstwa na poziomie Unii. Takie postępowania przygotowawcze obejmują przykładowo sprawy, które dotyczą pracownika instytucji lub organu Unii. Obejmują one także sprawy, które dotyczą znacznej liczby państw członkowskich i mogłyby ewentualnie wymagać skoordynowanej reakcji na poziomie europejskim.
- (14) Pisemne opinie Eurojustu nie są wiążące dla państw członkowskich, ale powinno się udzielić na nie odpowiedzi zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
- (15) W celu zapewnienia, że Eurojust może odpowiednio wspierać i koordynować transgraniczne postępowania przygotowawcze, konieczne jest zapewnienie wszystkim przedstawicielom krajowym niezbędnych uprawnień operacyjnych w odniesieniu do ich państw członkowskich i zgodnie z prawem tych państw członkowskich, by mogli w sposób bardziej spójny i efektywny współpracować między sobą oraz z organami krajowymi. Przedstawicielom krajowym należy przyznać takie uprawnienia, które umożliwią Eurojustowi właściwe realizowanie jego misji. Uprawnienia te powinny obejmować dostęp do istotnych informacji znajdujących się w krajowych rejestrach publicznych, bezpośrednie kontaktowanie się z właściwymi organami i wymianę informacji z nimi oraz udział we wspólnych zespołach dochodzeniowo-śledczych. Przedstawiciele krajowi mogą, zgodnie ze swoim prawem krajowym, zachować uprawnienia przysługujące im jako organom krajowym. W porozumieniu z właściwym organem krajowym lub w nagłych przypadkach przedstawiciele krajowi mogą również nakazywać podjęcie czynności dochodzeniowo-śledczych i zastosowanie przesyłek niejawnie nadzorowanych, a także wydawać i wykonywać wnioski o wzajemną pomoc prawną lub wnioski o wzajemne uznanie. Ponieważ uprawnienia te mają być wykonywane zgodnie z prawem krajowym, sądy państw członkowskich są właściwe do kontroli sądowej tych środków, zgodnie z wymogami i procedurami ustanowionymi w prawie krajowym.
- (16) Konieczne jest zapewnienie Eurojustowi struktury administracyjnej i kierowniczej, która umożliwi mu skuteczniejszą realizację zadań, będzie zgodna z zasadami mającymi zastosowanie do agencji Unii oraz będzie w pełni zgodna z podstawowymi prawami i wolnościami, przy jednoczesnym zachowaniu specyfiki Eurojustu i zagwarantowaniu jego niezależności w wykonywaniu funkcji operacyjnych. W tym celu należy sprecyzować funkcje przedstawicieli krajowych, kolegium i dyrektora administracyjnego oraz ustanowić zarząd.
- (17) Należy ustanowić przepisy w celu wyraźnego rozróżnienia wykonywanych przez kolegium funkcji operacyjnych i kierowniczych, co przyczyni się do ograniczenia do minimum obciążenia administracyjnego przedstawicieli krajowych, tak aby położyć nacisk na pracę operacyjną Eurojustu. Zadania kolegium w zakresie zarządzania

powinny obejmować w szczególności przyjmowanie programów prac Eurojustu, budżetu, rocznego sprawozdania z działalności oraz uzgodnień roboczych z partnerami. Kolegium powinno wykonywać uprawnienia organu powołującego w odniesieniu do dyrektora administracyjnego. Ponadto kolegium powinno przyjąć regulamin wewnętrzny Eurojustu. Ponieważ regulamin ten może mieć wpływ na działanie wymiarów sprawiedliwości w państwach członkowskich, należy powierzyć Radzie uprawnienia wykonawcze do jego zatwierdzenia.

- (18) W celu usprawnienia zarządzania Eurojustem i procedur należy ustanowić zarząd, który będzie wspierał kolegium w jego funkcjach kierowniczych i umożliwić sprawniejsze podejmowanie decyzji w kwestiach nieoperacyjnych i strategicznych.
- (19) Komisja powinna być reprezentowana w kolegium podczas wykonywania przez kolegium funkcji kierowniczych. Aby zapewnić nieoperacyjny nadzór nad Eurojustem i strategiczne kierowanie tą agencją, przedstawiciel Komisji w kolegium powinien być także jej przedstawicielem w zarządzie.
- (20) W celu zapewnienia skutecznego bieżącego zarządzania Eurojustem dyrektor administracyjny powinien być jego przedstawicielem prawnym i kierownikiem, odpowiadającym przed kolegium. Dyrektor administracyjny powinien przygotowywać i wdrażać decyzje kolegium i zarządu. Dyrektora administracyjnego powinno się powoływać w oparciu o osiągnięcia i udokumentowane umiejętności w zakresie administracji i zarządzania, a także odpowiednie kompetencje i doświadczenie.
- (21) Kolegium powinno wybrać spośród przedstawicieli krajowych przewodniczącego i dwóch wiceprzewodniczących Eurojustu na czteroletnią kadencję. Gdy przedstawiciel krajowy zostaje wybrany na stanowisko przewodniczącego, dane państwo członkowskie powinno mieć możliwość oddelegowania do biura krajowego innej odpowiednio wykwalifikowanej osoby i złożenia wniosku o rekompensatę z budżetu Eurojustu.
- (22) Osoby odpowiednio wykwalifikowane to osoby posiadające kwalifikacje i doświadczenie niezbędne do wykonywania zadań wymaganych do zapewnienia skutecznego działania biura krajowego. Osoby takie mogą mieć status zastępcy lub asystenta przedstawiciela krajowego wybranego na przewodniczącego lub mogą pełnić funkcję o charakterze bardziej administracyjnym lub technicznym. Każde państwo członkowskie powinno mieć możliwość decydowania o własnych wymogach w tym względzie.
- (23) W regulaminie Eurojustu należy uregulować kwestie quorum i procedury głosowania. W wyjątkowych sytuacjach, w przypadku nieobecności przedstawiciela krajowego lub jego zastępcy, asystent danego przedstawiciela krajowego powinien być uprawniony do głosowania w kolegium, jeżeli asystent taki ma status funkcjonariusza wymiaru sprawiedliwości, tj. prokuratora, sędziego lub przedstawiciela organu sądowego.
- (24) Ponieważ mechanizm rekompensaty wywołuje skutki dla budżetu, niniejsze rozporządzenie powinno powierzyć Radzie uprawnienia wykonawcze do określenia tego mechanizmu.
- (25) W strukturach Eurojustu należy utworzyć dyżurny mechanizm koordynacyjny, by zapewnić większą skuteczność Eurojustu oraz możliwość interwencji Eurojustu w nagłych przypadkach przez całą dobę. Każde państwo członkowskie powinno zapewnić, aby jego przedstawiciele w ramach dyżurnego mechanizmu koordynacyjnego byli gotowi do działania przez całą dobę we wszystkie dni tygodnia.
- (26) W państwach członkowskich powinny zostać utworzone krajowe systemy koordynacyjne Eurojustu, które będą koordynować działania krajowych korespondentów Eurojustu, krajowego korespondenta Eurojustu do spraw terroryzmu, każdego krajowego korespondenta do spraw kwestii związanych z właściwością Prokuratury Europejskiej, krajowego korespondenta Europejskiej Sieci Sądowej oraz maksymalnie trzech innych punktów kontaktowych, a także przedstawicieli sieci wspólnych zespołów dochodzeniowo-śledczych oraz przedstawicieli sieci utworzonych decyzjami Rady 2002/494/WSiSW⁽¹⁾, 2007/845/WSiSW⁽²⁾ oraz 2008/852/WSiSW⁽³⁾. Państwa członkowskie mogą zdecydować, że co najmniej jedno z tych zadań jest wykonywane przez tego samego krajowego korespondenta.
- (27) Do celów stymulowania i wzmocnienia koordynacji i współpracy między krajowymi organami prowadzącymi postępowania przygotowawcze i organami właściwymi w zakresie wnoszenia i popierania oskarżeń niezwykle istotne jest, aby Eurojust otrzymywał od organów krajowych informacje niezbędne do wykonywania jego zadań.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2002/494/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. ustanawiająca europejską sieć punktów kontaktowych dotyczących osób odpowiedzialnych za ludobójstwo, zbrodnie przeciw ludzkości oraz zbrodnie wojenne (Dz.U. L 167 z 26.6.2002, s. 1).

⁽²⁾ Decyzja Rady 2007/845/WSiSW z dnia 6 grudnia 2007 r. dotyczącą współpracy pomiędzy biurami ds. odzyskiwania mienia w państwach członkowskich w dziedzinie wykrywania i identyfikacji korzyści pochodzących z przestępstwa lub innego mienia związanego z przestępstwem (Dz.U. L 332 z 18.12.2007, s. 103).

⁽³⁾ Decyzja Rady 2008/852/WSiSW z dnia 24 października 2008 r. w sprawie sieci punktów kontaktowych służącej zwalczaniu korupcji (Dz.U. L 301 z 12.11.2008, s. 38).

W tym celu właściwe organy krajowe powinny bez zbędnej zwłoki informować swoich przedstawicieli krajowych o utworzeniu wspólnych zespołów dochodzeniowo-śledczych i osiągniętych przez nie wynikach. Właściwe organy krajowe powinny również bez zbędnej zwłoki informować przedstawicieli krajowych o wchodzących w zakres właściwości Eurojustu sprawach, które dotyczą bezpośrednio co najmniej trzech państw członkowskich i w odniesieniu do których wnioski lub decyzje dotyczące współpracy wymiarów sprawiedliwości zostały przekazane do co najmniej dwóch państw członkowskich. W niektórych okolicznościach powinny one również informować przedstawicieli krajowych o konfliktach jurysdykcji, przesyłkach niejawnie nadzorowanych oraz powtarzających się trudnościach we współpracy wymiarów sprawiedliwości.

- (28) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680⁽¹⁾ zawiera zharmonizowane zasady ochrony i swobodnego przepływu danych osobowych przetwarzanych do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w tym do ochrony przed zagrożeniami dla bezpieczeństwa publicznego i zapobiegania takim zagrożeniom. Aby zapewnić identyczny stopień ochrony osób fizycznych w całej Unii za pomocą praw możliwych do wyegzekwowania na drodze prawnej oraz zapobiegać rozbieżnościom utrudniającym wymianę danych osobowych między Eurojustem i właściwymi organami w państwach członkowskich, przepisy dotyczące ochrony i swobodnego przepływu operacyjnych danych osobowych przetwarzanych przez Eurojust powinny być spójne z dyrektywą (UE) 2016/680.
- (29) Przepisy ogólne odrębnego rozdziału rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725⁽²⁾ dotyczące przetwarzania operacyjnych danych osobowych powinny mieć zastosowanie z zastrzeżeniem przepisów szczegółowych dotyczących ochrony danych, zawartych w niniejszym rozporządzeniu. Te przepisy szczegółowe należy postrzegać jako *lex specialis* w stosunku do przepisów zawartych w rozdziale rozporządzenia (UE) 2018/1725 (*lex specialis derogat legi generali*). Aby zmniejszyć fragmentaryzację przepisów, szczególne przepisy dotyczące ochrony danych zawarte w niniejszym rozporządzeniu powinny być spójne z zasadami leżącymi u podstaw tego rozdziału rozporządzenia (UE) 2018/1725, a także z przepisami tego rozporządzenia odnoszącymi się do niezależnego nadzoru, środków ochrony prawnej, odpowiedzialności i sankcji.
- (30) Ochrona praw i wolności osób, których dane dotyczą, wymaga wprowadzenia jasnego podziału odpowiedzialności za ochronę danych osobowych na mocy niniejszego rozporządzenia. Państwa członkowskie powinny być odpowiedzialne za prawidłowość i aktualizację danych przekazanych przez nie do Eurojustu i przetworzonych przez Eurojust w niezmienionej postaci oraz za zgodność z prawem takiego przekazania danych do Eurojustu. Eurojust powinien być odpowiedzialny za prawidłowość i aktualizację danych dostarczanych przez inne podmioty dostarczające danych lub danych pochodzących z własnych analiz lub gromadzonych przez Eurojust. Eurojust powinien zapewniać, by dane były przetwarzane rzetelnie i zgodnie z prawem oraz by były gromadzone i przetwarzane w konkretnym celu. Eurojust powinien również zapewniać, by dane były prawidłowe, odpowiednie, proporcjonalne w stosunku do celu, w jakim są przetwarzane, przechowywane przez czas nie dłuższy niż jest to niezbędne do tego celu, a także by były przetwarzane w sposób zapewniający odpowiednie bezpieczeństwo danych osobowych oraz poufność przetwarzania danych.
- (31) Regulamin wewnętrzny Eurojustu powinien zawierać odpowiednie zabezpieczenia w odniesieniu do przechowywania operacyjnych danych osobowych do celów archiwalnych w interesie publicznym lub do celów statystycznych.
- (32) Osoba, której dane dotyczą, powinna mieć możliwość skorzystania z prawa do dostępu, o którym mowa w rozporządzeniu (UE) 2018/1725, do swoich operacyjnych danych osobowych przetwarzanych przez Eurojust. Osoba, której dane dotyczą, może bezpłatnie składać w tej sprawie wnioski w rozsądnych odstępach czasu do Eurojustu lub do krajowego organu nadzorczego w wybranym przez siebie państwie członkowskim.
- (33) Zawarte w niniejszym rozporządzeniu przepisy o ochronie danych mają zastosowanie z zastrzeżeniem obowiązujących przepisów dotyczących dopuszczalności danych osobowych w charakterze dowodów w postępowaniach przygotowawczych i postępowaniach sądowych w sprawach karnych.
- (34) Wszelkie przetwarzanie danych osobowych przez Eurojust w zakresie jego właściwości w celu wykonywania spoczywających na nim zadań powinno być uważane za przetwarzanie operacyjnych danych osobowych.
- (35) Ponieważ Eurojust przetwarza również dane administracyjne, niezwiązane z postępowaniami przygotowawczymi, przetwarzanie takich danych powinno podlegać przepisom ogólnym rozporządzenia (UE) 2018/1725.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchyłająca decyzję ramową Rady 2008/977/WSiSW (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 89).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (zob. s. 39 niniejszego Dziennika Urzędowego).

- (36) Jeżeli operacyjne dane osobowe są przekazywane lub dostarczane Eurojustowi przez państwo członkowskie, właściwy organ, przedstawiciel krajowy lub korespondent krajowy Eurojustu powinni mieć prawo żądania sprostowania lub usunięcia takich operacyjnych danych osobowych.
- (37) Dla zachowanie zgodności z niniejszym rozporządzeniem, Eurojust lub upoważniony podmiot przetwarzający powinni prowadzić wykazy wszystkich kategorii czynności przetwarzania danych osobowych, za które są odpowiedzialni. Eurojust i każdy upoważniony podmiot przetwarzający powinni mieć obowiązek współpracy z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych („EIOD”) i udostępniania na jego żądanie takich wykazów w celu monitorowania tych operacji przetwarzania. Eurojust lub jego upoważniony podmiot przetwarzający dane osobowe w nieautomatyzowanych systemach przetwarzania powinni dysponować skutecznymi metodami, takimi jak ewidencja lub inne formy zapisu, pozwalającymi wykazać zgodność przetwarzania danych z prawem, monitorować własną działalność i zapewniać integralność i bezpieczeństwo danych.
- (38) Zarząd Eurojustu powinien wyznaczyć inspektora ochrony danych spośród członków dotychczasowego personelu. Osoba wyznaczona na stanowisko inspektora ochrony danych w Eurojustie powinna być po odbyciu specjalnego szkolenia z zakresu prawa ochrony danych oraz praktyki w zdobywaniu wiedzy fachowej w tej dziedzinie. Niezbędny poziom wiedzy fachowej należy ustalić w świetle prowadzonych operacji przetwarzania danych oraz ochrony, której wymagają dane osobowe przetwarzane przez Eurojust.
- (39) EIOD jest odpowiedzialny za monitorowanie i zapewnienie pełnego stosowania przepisów niniejszego rozporządzenia odnoszących się do przetwarzania operacyjnych danych osobowych przez Eurojust. Należy przyznać EIOD uprawnienia pozwalające mu na skuteczne wykonywanie swych obowiązków. EIOD powinien mieć prawo konsultowania się z Eurojustem w związku ze złożonymi wnioskami, przekazywania spraw do Eurojustu w celu rozwiązania problemów wynikłych podczas przetwarzania przezeń operacyjnych danych osobowych, występowania z propozycjami poprawy ochrony osób, których dane dotyczą oraz nakazywania Eurojustowi przeprowadzania specjalnych czynności dotyczących przetwarzania operacyjnych danych osobowych. W rezultacie EIOD potrzebuje środków zapewniających wykonanie tych nakazów i ich egzekwowanie. EIOD powinien w związku z tym mieć uprawnienia do ostrzegania Eurojustu. Przez ostrzeżenie należy rozumieć ustne lub pisemne przypomnienie o obowiązku Eurojustu wykonania nakazów EIOD lub podporządkowania się propozycjom EIOD oraz przypomnienie dotyczące środków, jakie zostaną zastosowane w razie niepodporządkowania się lub odmowy ze strony Eurojustu.
- (40) Obowiązki i uprawnienia EIOD, w tym uprawnienie do nakazania Eurojustowi sprostowania, ograniczenia przetwarzania lub usunięcia operacyjnych danych osobowych, które zostały przetworzone z naruszeniem przepisów niniejszego rozporządzenia dotyczących ochrony danych, nie powinny obejmować danych osobowych zawartych w krajowych aktach sprawy.
- (41) W celu ułatwienia współpracy między EIOD a krajowymi organami nadzorczymi, lecz bez uszczerbku dla niezależności EIOD i jego odpowiedzialności za nadzór nad Eurojustem w zakresie ochrony danych, EIOD i krajowe organy nadzorcze powinny odbywać regularne spotkania w ramach Europejskiej Rady Ochrony Danych, zgodnie z przepisami w sprawie skoordynowanego nadzoru zawartymi w rozporządzeniu (UE) 2018/1725.
- (42) Będąc pierwszym na terytorium Unii odbiorcą danych dostarczonych przez państwa trzecie lub organizacje międzynarodowe bądź uzyskanych od nich, Eurojust powinien być odpowiedzialny za prawidłowość tych danych. Eurojust powinien podjąć środki do możliwie najdogłębniejszego sprawdzania prawidłowości danych w momencie ich otrzymania lub udostępniania innym organom.
- (43) Eurojust powinien podlegać przepisom ogólnym dotyczącym odpowiedzialności umownej i pozaumownej, obowiązującym instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii.
- (44) Eurojust powinien mieć możliwość wymiany odpowiednich danych osobowych i prowadzenia współpracy z innymi instytucjami, organami i jednostkami organizacyjnymi Unii w zakresie koniecznym do wykonywania jego lub ich zadań.
- (45) Z myślą o zagwarantowaniu przestrzegania zasady celowości ważne jest zapewnienie, by Eurojust mógł przekazywać dane osobowe państwom trzecim i organizacjom międzynarodowym tylko wtedy, gdy jest to niezbędne do zapobiegania przestępczości objętej zadaniami Eurojustu i zwalczania jej. W tym celu należy zapewnić, by w przypadku przekazywania danych osobowych odbiorca zobowiązywał się do wykorzystywania tych danych lub ich dalszego przekazywania właściwemu organowi państwa trzeciego wyłącznie w celu, w jakim zostały pierwotnie przekazane. Dalsze przekazywanie danych powinno odbywać się w sposób zgodny z niniejszym rozporządzeniem.

- (46) Wszystkie państwa członkowskie należą do Międzynarodowej Organizacji Policji Kryminalnej (Interpol). Aby wypełniać swoją misję, Interpol otrzymuje, przechowuje i przekazuje dane osobowe w celu wspierania właściwych organów w zapobieganiu przestępczości międzynarodowej i w jej zwalczaniu. W związku z tym należy wzmocnić współpracę między Unią a Interpołem poprzez promowanie sprawnej wymiany danych osobowych z jednoczesnym zapewnieniem poszanowania podstawowych praw i wolności w przypadku automatycznego przetwarzania danych osobowych. Gdy operacyjne dane osobowe są przekazywane przez Eurojust Interpolowi oraz państwom, które oddelegowały swoich przedstawicieli do Interpolu, zastosowanie powinno mieć niniejsze rozporządzenie, w szczególności przepisy o międzynarodowym przekazywaniu danych. Niniejsze rozporządzenie powinno być stosowane z zastrzeżeniem przepisów szczególnych określonych we wspólnym stanowisku Rady 2005/69/WSiSW⁽¹⁾ i w decyzji Rady 2007/533/WSiSW⁽²⁾.
- (47) W przypadku gdy Eurojust przekazuje operacyjne dane osobowe organowi państwa trzeciego lub organizacji międzynarodowej na mocy umowy międzynarodowej zawartej na podstawie art. 218 TFUE, w umowie takiej powinny zostać przewidziane odpowiednie zabezpieczenia w odniesieniu do ochrony prywatności oraz podstawowych praw i wolności osób fizycznych, aby zapewnić przestrzeganie mających zastosowanie przepisów dotyczących danych osobowych.
- (48) Państwa członkowskie powinny zapewnić, by dane były przekazywane do państwa trzeciego lub organizacji międzynarodowej tylko wtedy, gdy jest to konieczne do zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w tym do ochrony przed zagrożeniami dla bezpieczeństwa publicznego i zapobiegania takim zagrożeniom, oraz gdy administrator w państwie trzecim lub w organizacji międzynarodowej jest organem właściwym w rozumieniu niniejszego rozporządzenia. Przekazania powinien dokonywać wyłącznie Eurojust występujący jako administrator. Przekazanie takie może nastąpić w przypadkach, w których Komisja zdecydowała, że dane państwo trzecie lub organizacja międzynarodowa zapewniają odpowiedni stopień ochrony, gdy przewidziano odpowiednie zabezpieczenia lub gdy mają zastosowanie odstępstwa w szczególnych sytuacjach.
- (49) Eurojust powinien mieć możliwość przekazywania danych osobowych organowi państwa trzeciego lub organizacji międzynarodowej na podstawie decyzji Komisji stwierdzającej, że dane państwo lub organizacja międzynarodowa zapewniają odpowiedni poziom ochrony danych (zwanej dalej „decyzją stwierdzającą odpowiedni poziom ochrony”), lub – w przypadku braku decyzji stwierdzającej odpowiedni stopień ochrony – na podstawie umowy międzynarodowej zawartej przez Unię zgodnie z art. 218 TFUE lub umowy o współpracy umożliwiającej wymianę danych osobowych, zawartej między Eurojustem a tym państwem trzecim przed datą rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia.
- (50) W przypadku gdy kolegium stwierdzi, że ze względów operacyjnych istnieje potrzeba współpracy z państwem trzecim lub organizacją międzynarodową, powinno mieć możliwość zaproponowania Radzie, by zwróciła uwagę Komisji na potrzebę wydania decyzji stwierdzającej odpowiedni poziom ochrony lub na potrzebę wydania zalecenia w sprawie otwarcia negocjacji dotyczących umowy międzynarodowej zgodnie z art. 218 TFUE.
- (51) Przekazania nieprzeprowadzone na podstawie decyzji stwierdzającej odpowiedni poziom ochrony powinny być dopuszczalne jedynie wtedy, gdy w prawnie wiążącym akcie przewidziano odpowiednie zabezpieczenia zapewniające ochronę danych osobowych, lub gdy Eurojust ocenił wszystkie okoliczności towarzyszące przekazaniu danych i na podstawie tej oceny stwierdza, że istnieją odpowiednie zabezpieczenia w odniesieniu do ochrony danych osobowych. Takim prawnie wiążącym aktem może być przykładowo prawnie wiążąca umowa dwustronna, która została zawarta przez państwo członkowskie i wprowadzona przez nie do jego porządku prawnego, może być egzekwowana przez osoby, których dane dotyczą, oraz która zapewnia przestrzeganie wymogów ochrony danych oraz praw osób, których dane dotyczą, w tym prawa do skutecznych administracyjnych lub sądowych środków zaskarżenia. Oceniając wszystkie okoliczności towarzyszące przekazaniu danych, Eurojust powinien mieć możliwość uwzględnienia umów o współpracy zawartych przez Eurojust z państwami trzecimi, pozwalających na wymianę danych osobowych. Eurojust powinien też mieć możliwość uwzględnienia, czy przekazanie danych osobowych będzie podlegać obowiązkowi zachowania poufności i zasadzie ograniczonego celu, tak aby dane nie były przetwarzane do celów innych niż te, w których zostały przekazane. Ponadto Eurojust powinien wziąć pod uwagę to, czy dane osobowe nie posłużą do zażądania, orzeczenia lub wykonania kary śmierci ani do innego rodzaju okrutnego lub niehumanitarnego traktowania. O ile kryteria te mogłyby zostać uznane za odpowiednie zabezpieczenia umożliwiające przekazanie danych, to Eurojust powinien mieć możliwość zażądania dodatkowych zabezpieczeń.
- (52) Jeżeli nie wydano decyzji stwierdzającej odpowiedni poziom ochrony lub nie ma odpowiednich zabezpieczeń, przekazanie lub określona kategoria przekazania może nastąpić tylko w szczególnych sytuacjach, gdy jest to konieczne do ochrony żywotnych interesów osoby, której dane dotyczą, lub innej osoby, bądź do zabezpieczenia uzasadnionych prawnie interesów osoby, której dane dotyczą, zgodnie z wymogami prawa państwa członkowskiego

⁽¹⁾ Wspólne stanowisko Rady 2005/69/WSiSW z dnia 24 stycznia 2005 r. w sprawie wymiany niektórych danych z Interpołem (Dz.U. L 27 z 29.1.2005, s. 61).

⁽²⁾ Decyzja Rady 2007/533/WSiSW z dnia 12 czerwca 2007 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) (Dz.U. L 205 z 7.8.2007, s. 63).

przekazującego dane osobowe; do zapobieżenia bezpośredniemu i poważnemu zagrożeniu dla bezpieczeństwa publicznego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego; w indywidualnym przypadku do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kary, w tym do ochrony przed zagrożeniami dla bezpieczeństwa publicznego i zapobiegania takim zagrożeniom; lub w indywidualnym przypadku do celów ustalenia, dochodzenia lub obrony roszczenia przed sądem. Wyjątki te należy interpretować wąsko i nie powinny one umożliwiać częstego, masowego i zorganizowanego przekazywania danych osobowych ani przekazywania danych na dużą skalę; powinny też być ograniczone do danych ściśle niezbędnych. Takie operacje przekazania powinny być udokumentowane, a dokumentacja ta powinna być udostępniana na wniosek EIOD w celu monitorowania zgodności przekazania z prawem.

- (53) W wyjątkowych przypadkach Eurojust powinien mieć możliwość przedłużania terminów przechowywania operacyjnych danych osobowych na potrzeby realizacji swych celów, pod warunkiem przestrzegania zasady celowości mającej zastosowanie do przetwarzania danych osobowych w kontekście wszystkich swych działań. Decyzje takie powinny być podejmowane po dokładnym rozważeniu wszystkich interesów, w tym interesów osób, których dane dotyczą. Decyzja o jakimkolwiek przedłużeniu terminu przetwarzania danych osobowych po upływie terminu przedawnienia ścigania we wszystkich zainteresowanych państwach członkowskich powinna być podejmowana tylko w przypadkach, gdy istnieje szczególna potrzeba udzielenia wsparcia na podstawie niniejszego rozporządzenia.
- (54) Eurojust powinien utrzymywać uprzywilejowane stosunki z Europejską Siecią Sądową, oparte na konsultacjach i komplementarności. Niniejsze rozporządzenie powinno pomóc doprecyzować role, jakie Eurojust i Europejska Sieć Sądownicza będą odgrywały w swoich wzajemnych stosunkach, a przy tym utrzymać swoisty charakter Europejskiej Sieci Sądowej.
- (55) W zakresie, w jakim jest to konieczne do wykonywania zadań, Eurojust powinien prowadzić współpracę z innymi instytucjami, organami i jednostkami organizacyjnymi Unii, Prokuraturą Europejską, właściwymi organami państw trzecich, a także z organizacjami międzynarodowymi.
- (56) Aby wzmocnić współpracę operacyjną między Eurojustem a Europol, a zwłaszcza w celu ustanowienia powiązań między danymi już posiadanymi przez te agencje, Eurojust powinien zapewnić Europolowi dostęp – w oparciu o system trafieniowy (figuruje/nie figuruje) – do danych będących w posiadaniu Eurojustu. Eurojust i Europol powinny zapewnić dokonanie niezbędnych uzgodnień służących optymalizacji współpracy operacyjnej między nimi, z należyтым uwzględnieniem ich zakresów działania oraz wszelkich ograniczeń ze strony państw członkowskich. Takie uzgodnienia robocze powinny zapewniać dostęp do wszelkich informacji, które zostały dostarczone Europolowi i możliwość ich wyszukiwania na potrzeby kontroli krzyżowej, zgodnie ze szczególnymi zabezpieczeniami oraz gwarancjami ochrony danych przewidzianymi w niniejszym rozporządzeniu. Jakikolwiek dostęp przez Europol do danych będących w posiadaniu Eurojustu powinien być ograniczony – za pomocą środków technicznych – do informacji objętych zakresami działania tych agencji Unii.
- (57) Eurojust i Europol powinny informować się nawzajem o działaniach pociągających za sobą finansowanie wspólnych zespołów dochodzeniowo-śledczych.
- (58) Eurojust powinien mieć możliwość wymiany danych osobowych z instytucjami, organami i jednostkami organizacyjnymi Unii w zakresie niezbędnym do wykonywania jego zadań, przy zachowaniu pełnej ochrony prywatności oraz innych podstawowych praw i wolności.
- (59) Eurojust powinien zacieśnić współpracę z właściwymi organami państw trzecich oraz z organizacjami międzynarodowymi na podstawie strategii opracowanej w porozumieniu z Komisją. W tym celu Eurojust powinien mieć możliwość oddelegowywania sędziów łącznikowych do państw trzecich, by mogli oni pełnić funkcje podobne do tych, które są pełnione przez sędziów łącznikowych oddelegowywanych przez państwa członkowskie na podstawie wspólnego działania Rady 96/277/WSiSW⁽¹⁾.
- (60) Eurojust powinien mieć możliwość koordynacji wykonywania wniosków państwa trzeciego o współpracę wymiarów sprawiedliwości, w przypadku gdy wnioski te wymagają wykonania w co najmniej dwóch państwach członkowskich w ramach tego samego postępowania przygotowawczego. Eurojust powinien podejmować się takiej koordynacji wyłącznie za zgodą zainteresowanego państwa członkowskiego.
- (61) W celu zagwarantowania pełnej autonomii i niezależności Eurojustu należy mu przyznać autonomiczny budżet, wystarczający do prawidłowego wykonywania jego pracy, którego dochody pochodzą zasadniczo z wkładu z budżetu Unii, poza kosztami wynagrodzeń i poborów przedstawicieli krajowych, zastępców i asystentów, ponoszonymi przez ich państwa członkowskie. Procedura budżetowa Unii powinna mieć zastosowanie w zakresie dotyczącym wkładu Unii oraz innych dotacji pochodzących z ogólnego budżetu Unii. Kontrolę sprawozdań finansowych powinien przeprowadzać Trybunał Obrachunkowy, a decyzję o ich zatwierdzeniu powinna podejmować Komisja Kontroli Budżetowej Parlamentu Europejskiego.

⁽¹⁾ Wspólne działanie Rady 96/277/WSiSW z dnia 22 kwietnia 1996 r. dotyczące podstaw dla wymiany sędziów łącznikowych w celu poprawy współpracy sądowej między Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej (Dz.U. L 105 z 27.4.1996, s. 1).

- (62) W celu zwiększenia przejrzystości działań Eurojustu i wzmocnienia demokratycznego nadzoru nad tą agencją konieczne jest zapewnienie, zgodnie z art. 85 ust. 1 TFUE, mechanizmu wspólnej oceny działalności Eurojustu przez Parlament Europejski i parlamenty narodowe. Ocena powinna mieć miejsce w ramach międzyparlamentarnego posiedzenia komisji w pomieszczeniach Parlamentu Europejskiego w Brukseli, z udziałem członków właściwych komisji Parlamentu Europejskiego i parlamentów narodowych. Międzyparlamentarne posiedzenie komisji powinno się odbywać z pełnym poszanowaniem niezależności Eurojustu w odniesieniu do działań podejmowanych w konkretnych sprawach operacyjnych oraz w odniesieniu do obowiązku zachowania dyskrecji i poufności.
- (63) Należy regularnie przeprowadzać ocenę stosowania niniejszego rozporządzenia.
- (64) Działania Eurojustu powinny być przejrzyste zgodnie z art. 15 ust. 3 TFUE. Kolegium powinno przyjąć przepisy szczegółowe dotyczące sposobu zapewniania prawa do publicznego dostępu do dokumentów. Żaden z przepisów niniejszego rozporządzenia nie ma na celu ograniczenia prawa do publicznego dostępu do dokumentów, w zakresie w jakim jest ono zagwarantowane w Unii i w państwach członkowskich, w szczególności na mocy art. 42 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „Kartą”). Przepisy ogólne w zakresie przejrzystości, które mają zastosowanie do agencji Unii, powinny również mieć zastosowanie do Eurojustu w sposób w żadnym razie nie naruszając obowiązku zachowania poufności w jego działalności operacyjnej. W dochodzeniach administracyjnych prowadzonych przez Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich powinno się przestrzegać obowiązku zachowania poufności obowiązującego Eurojust.
- (65) Z myślą o zwiększeniu przejrzystości Eurojustu względem obywateli Unii i poprawie jego rozliczalności Eurojust powinien publikować na swojej stronie internetowej wykaz członków zarządu oraz w stosownych przypadkach podsumowania wyników posiedzeń zarządu, z poszanowaniem wymogów dotyczących ochrony danych.
- (66) Do Eurojustu powinno mieć zastosowanie rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 ⁽¹⁾.
- (67) Do Eurojustu powinno mieć zastosowanie rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 ⁽²⁾.
- (68) Niezbędne przepisy dotyczące obiektów dla Eurojustu w państwie członkowskim, w którym ma on siedzibę – tj. w Niderlandach – a także szczególne przepisy mające zastosowanie do wszystkich pracowników Eurojustu i członków ich rodzin powinny zostać określone w umowie w sprawie siedziby. Przyjmujące państwo członkowskie powinno zapewnić najlepsze możliwe warunki w celu zagwarantowania funkcjonowania Eurojustu, w tym wielojęzyczne szkolnictwo o nastawieniu europejskim i odpowiednie połączenia transportowe, aby był on atrakcyjnym miejscem zatrudnienia dla wysoko wykwalifikowanych pracowników z jak największego obszaru geograficznego.
- (69) Eurojust ustanowiony na mocy niniejszego rozporządzenia powinien być następcą prawnym Eurojustu ustanowionego na mocy decyzji 2002/187/WSiSW w odniesieniu do wszystkich zawartych przez niego umów, w tym umów o pracę, zaciągniętych zobowiązań i nabytego mienia. Umowy międzynarodowe zawarte przez Eurojust ustanowiony na mocy tą decyzją powinny dalej obowiązywać.
- (70) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, mianowicie stworzenie jednostki odpowiedzialnej za wspieranie i wzmacnianie koordynacji i współpracy między organami sądowymi państw członkowskich w odniesieniu do poważnej przestępczości, która dotyka co najmniej dwóch państw członkowskich lub która wymaga wspólnego ścigania, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na zakres i skutki działań, możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 TUE. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (71) Zgodnie z art. 1, 2 i art. 4a ust. 1 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do TUE i do TFUE oraz z zastrzeżeniem art. 4 tego protokołu, wspomniane państwa członkowskie nie uczestniczą w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie są nim związane, ani go nie stosują.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).

- (72) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do TUE i do TFUE, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związana ani go nie stosuje.
- (73) Zgodnie z art. 28 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 45/2001⁽¹⁾ skonsultowano się z EIOD, który wydał opinię w dniu 5 marca 2014 r.
- (74) Niniejsze rozporządzenie nie narusza podstawowych praw i gwarancji oraz przestrzega zasad uznanych w szczególności w Karcie,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

CELE I ZADANIA

Artykuł 1

Ustanowienie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych

1. Niniejszym ustanawia się Agencję Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojust).
2. Eurojust ustanowiony na mocy niniejszego rozporządzenia zastępuje Eurojust ustanowiony na mocy decyzji Rady 2002/187/WSiSW i jest jego następcą prawnym.
3. Eurojust ma osobowość prawną.

Artykuł 2

Zadania

1. Eurojust wspiera i wzmacnia koordynację i współpracę między krajowymi organami prowadzącymi postępowania przygotowawcze i organami właściwymi w zakresie wnoszenia i popierania oskarżeń w związku z poważną przestępczością, która zgodnie z art. 3 ust. 1 i 3 wchodzi w zakres właściwości Eurojustu, jeżeli przestępczość ta dotyczy co najmniej dwóch państw członkowskich lub wymaga wspólnego ścigania, w oparciu o operacje przeprowadzane i informacje dostarczane przez organy państw członkowskich, Europol, Prokuraturę Europejską i OLAF.
2. Wykonując swoje zadania, Eurojust:
 - a) uwzględnia wszelkie wnioski składane przez właściwe organy państwa członkowskiego, wszelkie informacje dostarczone przez władze, instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii właściwe na podstawie przepisów przyjętych w ramach Traktatów oraz wszelkie informacje zgromadzone przez sam Eurojust;
 - b) ułatwia wykonywanie wniosków i decyzji dotyczących współpracy wymiarów sprawiedliwości, w tym wniosków i decyzji opartych na instrumentach służących wdrożeniu zasady wzajemnego uznawania.
3. Eurojust wykonuje swoje zadania na wniosek właściwych organów państw członkowskich, z własnej inicjatywy lub na wniosek Prokuratury Europejskiej w granicach właściwości Prokuratury Europejskiej.

Artykuł 3

Właściwość Eurojustu

1. Eurojust jest właściwy w sprawach dotyczących form poważnej przestępczości, które wymienione są w załączniku I. Jednakże od daty podjęcia przez Prokuraturę Europejską zadań związanych z prowadzeniem postępowań przygotowawczych oraz z wnoszeniem i popieraniem oskarżeń zgodnie z art. 120 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/1939 Eurojust nie będzie wykonywać swojej właściwości w sprawach dotyczących przestępstw, w przypadku których Prokuratura Europejska wykonuje swoją właściwość, z wyjątkiem spraw dotyczących również państw członkowskich, które nie uczestniczą we wzmocnionej współpracy w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej, a także na wniosek tych państw członkowskich lub na wniosek Prokuratury Europejskiej.
2. Eurojust wykonuje swoją właściwość w sprawach dotyczących przestępstw mających wpływ na interesy finansowe Unii w przypadkach dotyczących państw członkowskich uczestniczących we wzmocnionej współpracy dotyczącej ustanowienia Prokuratury Europejskiej, w odniesieniu do których Prokuratura Europejska nie jest jednak właściwa lub podejmuje decyzję o niewykonywaniu swojej właściwości.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

Eurojust, Prokuratura Europejska i zainteresowane państwa członkowskie konsultują się i współpracują ze sobą w celu ułatwienia Eurojustowi wykonywania jego właściwości wynikającej z niniejszego ustępu. Praktyczne szczegóły wykonywania przez Eurojust właściwości zgodnie z niniejszym ustępem są regulowane uzgodnieniem roboczym, o którym mowa w art. 47 ust. 3.

3. W odniesieniu do form przestępczości innych niż wymienione w załączniku I Eurojust może ponadto, zgodnie ze swoimi zadaniami, udzielać pomocy w postępowaniach przygotowawczych oraz wnoszeniu i popieraniu oskarżeń w sprawach tego rodzaju przestępczości, na wniosek właściwego organu danego państwa członkowskiego.

4. Eurojust jest właściwy w sprawach dotyczących przestępstw powiązanych z przestępstwami wymienionymi w załączniku I. Za przestępstwa powiązane uważa się następujące kategorie przestępstw:

- a) przestępstwa mające służyć uzyskaniu środków do popełniania poważnych przestępstw wymienionych w załączniku I;
- b) przestępstwa mające ułatwić lub umożliwić popełnienie poważnych przestępstw wymienionych w załączniku I;
- c) przestępstwa popełnione w celu uniknięcia kary za popełnienie poważnych przestępstw wymienionych w załączniku I.

5. Na wniosek właściwego organu państwa członkowskiego Eurojust może także udzielać pomocy w postępowaniach przygotowawczych oraz wnoszeniu i popieraniu oskarżeń w sprawach dotyczących tylko tego państwa członkowskiego i państwa trzeciego, jeżeli z przedmiotowym państwem trzecim została zawarta umowa o współpracy lub porozumienie ustanawiające współpracę na podstawie art. 52 lub jeżeli w konkretnym przypadku istnieją szczególne powody do udzielenia takiej pomocy.

6. Na wniosek właściwego organu państwa członkowskiego albo Komisji, Eurojust może także udzielać pomocy w postępowaniach przygotowawczych oraz wnoszeniu i popieraniu oskarżeń w sprawach dotyczących tylko tego państwa członkowskiego, lecz mających następstwa na poziomie Unii. Przed podjęciem działania na wniosek Komisji Eurojust zasięga stosownej opinii właściwego organu zainteresowanego państwa członkowskiego.

Właściwy organ może w terminie określonym przez Eurojust sprzeciwić się wykonaniu wniosku przez Eurojust, uzasadniając w każdym przypadku swoje stanowisko.

Artykuł 4

Funkcje operacyjne Eurojustu

1. Eurojust:

- a) udziela właściwym organom państw członkowskich informacji na temat postępowań przygotowawczych oraz wniesienia i popierania oskarżeń, o których został poinformowany, które mają następstwa na poziomie Unii lub które mogą mieć wpływ na państwa członkowskie inne niż te, które są bezpośrednio zainteresowane;
- b) pomaga właściwym organom państw członkowskich zapewnić najlepszą możliwą koordynację postępowań przygotowawczych oraz wnoszenia i popierania oskarżeń;
- c) pomaga w poprawie współpracy między właściwymi organami państw członkowskich, w szczególności na podstawie analiz Europolu;
- d) współpracuje i konsultuje się z Europejską Siecią Sądową w sprawach karnych, w tym wykorzystuje jej bazę dokumentów i przyczynia się do jej udoskonalenia;
- e) ściśle współpracuje z Prokuraturą Europejską w sprawach związanych z jej właściwością;
- f) zapewnia wsparcie operacyjne, techniczne i finansowe na potrzeby transgranicznych operacji i postępowań przygotowawczych państw członkowskich, w tym na potrzeby wspólnych zespołów dochodzeniowo-śledczych;
- g) wspiera unijne ośrodki wiedzy specjalistycznej, rozwijane przez Europol oraz instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii, a w stosownych przypadkach uczestniczy w ich działaniach;
- h) współpracuje z instytucjami, organami i jednostkami organizacyjnymi Unii, jak również z sieciami utworzonymi w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości regulowanej tytułem V TFUE;
- i) wspomaga działania państw członkowskich związane ze zwalczaniem form poważnej przestępczości, o których mowa w załączniku I.

2. W ramach wykonywania swoich zadań Eurojust może, podając powody swojego działania, występować do właściwych organów zainteresowanych państw członkowskich o:

- a) wszczęcie postępowania przygotowawczego lub wniesienie i popieranie oskarżenia w związku z określonymi czynami;
- b) uznanie, iż jeden z nich może mieć lepsze możliwości wszczęcia postępowania przygotowawczego lub wniesienia i popierania oskarżenia w związku z określonymi czynami;
- c) koordynowanie działań między właściwymi organami zainteresowanych państw członkowskich;

- d) ustanowienie wspólnego zespołu dochodzeniowo-śledczego, zgodnie z odpowiednimi instrumentami współpracy;
 - e) dostarczenie wszelkich informacji niezbędnych do wykonywania jego zadań;
 - f) dokonanie specjalnych czynności dochodzeniowo-śledczych;
 - g) podjęcie jakichkolwiek innych działań uzasadnionych potrzebami postępowania przygotowawczego lub wniesienia i popierania oskarżenia.
3. Eurojust może także:
- a) wydawać opinie dla Europolu oparte na analizach przeprowadzonych przez Europol;
 - b) udzielać wsparcia logistycznego, w tym w zakresie tłumaczeń pisemnych i ustnych oraz organizacji spotkań koordynacyjnych.
4. W przypadku gdy co najmniej dwa państwa członkowskie nie mogą porozumieć się co do tego, które z nich powinno wszcząć postępowanie przygotowawcze lub wnieść i popierać oskarżenie w wyniku wniosku złożonego na podstawie ust. 2 lit. a) i b), Eurojust wydaje pisemną opinię w tej sprawie. Eurojust przesyła niezwłocznie tę opinię zainteresowanym państwom członkowskim.
5. Na wniosek właściwego organu lub z własnej inicjatywy Eurojust wydaje pisemną opinię w sprawie powtarzających się przypadków odmowy lub trudności związanych z wykonaniem wniosków i decyzji dotyczących współpracy wymiarów sprawiedliwości, w tym wniosków i decyzji opartych na instrumentach służących wdrożeniu zasady wzajemnego uznawania, pod warunkiem że nie można rozwiązać takich spraw za obopólnym porozumieniem właściwych organów krajowych lub przy udziale zainteresowanych przedstawicieli krajowych. Eurojust przesyła niezwłocznie tę opinię zainteresowanym państwom członkowskim.
6. Właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich są zobowiązane udzielić odpowiedzi na wnioski Eurojustu, o których mowa w ust. 2, oraz na pisemne opinie, o których mowa w ust. 4 lub 5, bez zbędnej zwłoki. Właściwe organy państw członkowskich mogą odmówić zastosowania się do tych wniosków lub pisemnych opinii, jeżeli szkodziłoby to żywotnym interesom bezpieczeństwa narodowego lub groziło pomyślnemu prowadzeniu toczącego się postępowania przygotowawczego lub bezpieczeństwu osób.

Artykuł 5

Wykonywanie funkcji operacyjnych i innych funkcji

1. Przy podejmowaniu działań, o których mowa w art. 4 ust. 1 lub 2, Eurojust działa za pośrednictwem co najmniej jednego zainteresowanego przedstawiciela krajowego. Z zastrzeżeniem ust. 2 kolegium skupia się na kwestiach operacyjnych i wszelkich innych kwestiach, które są bezpośrednio powiązane ze sprawami operacyjnymi. Kolegium angażowane jest w sprawy administracyjne wyłącznie w zakresie, jaki jest niezbędny do zapewnienia realizacji jego funkcji operacyjnych.
2. Eurojust działa jako kolegium:
- a) przy podejmowaniu wszelkich działań, o których mowa w art. 4 ust. 1 lub 2:
 - (i) na wniosek co najmniej jednego przedstawiciela krajowego, którego dotyczy sprawa objęta działaniem Eurojust; lub
 - (ii) gdy sprawa wymaga postępowania przygotowawczego lub wniesienia i popierania oskarżenia, które mają następstwa na poziomie Unii lub które mogą dotyczyć innych państw członkowskich niż te, które są bezpośrednio zainteresowane;
 - b) przy podejmowaniu jakichkolwiek działań, o których mowa w art. 4 ust. 3, 4 lub 5;
 - c) w przypadku kwestii o charakterze ogólnym dotyczącej osiągnięcia jego celów operacyjnych;
 - d) przy przyjmowaniu rocznego budżetu Eurojustu; w takim przypadku Eurojust podejmuje decyzje większością dwóch trzecich głosów swoich członków;
 - e) przy przyjmowaniu dokumentu programowego, o którym mowa w art. 15, lub sprawozdania rocznego z działalności Eurojustu; w takim przypadku Eurojust podejmuje decyzję większością dwóch trzecich głosów swoich członków;
 - f) przy wyborze lub odwołaniu przewodniczącego i wiceprzewodniczących zgodnie z art. 11;
 - g) przy powoływaniu dyrektora administracyjnego lub, w stosownych przypadkach, przedłużaniu jego kadencji lub odwoływaniu go ze stanowiska zgodnie z art. 17;
 - h) przy przyjmowaniu uzgodnień roboczych na mocy art. 47 ust. 3 i art. 52;
 - i) przy przyjmowaniu przepisów, których celem jest zapobieganie konfliktom interesów i zarządzanie nimi, w odniesieniu do jego członków, w tym dotyczących deklaracji interesów jego członków;
 - j) przy przyjmowaniu sprawozdań, dokumentów kierunkowych, wytycznych dla organów krajowych oraz opinii wchodzących w zakres działań operacyjnych Eurojustu, o ile dokumenty te mają charakter strategiczny;

- k) przy powoływaniu sędziów łącznikowych zgodnie z art. 53;
- l) przy podejmowaniu wszelkich decyzji, które nie są wyraźnie przypisane zarządowi w niniejszym rozporządzeniu lub nie należą do obowiązków dyrektora administracyjnego zgodnie z art. 18;
- m) gdy inne przepisy niniejszego rozporządzenia tak stanowią.

3. W ramach wypełniania zadań Eurojust wskazuje, czy działa za pośrednictwem co najmniej jednego zainteresowanego przedstawiciela krajowego, czy jako kolegium.

4. Kolegium może powierzać dyrektorowi administracyjnemu i zarządowi dodatkowe zadania administracyjne wykraczające poza zadania, o których mowa w art. 16 i 18, zgodnie ze swoimi potrzebami operacyjnymi.

Jeżeli wymagają tego szczególne okoliczności, kolegium może zawiesić tymczasowo przekazanie uprawnień organu powołującego dyrektorowi administracyjnemu i uprawnień przekazanych dalej przez dyrektora administracyjnego oraz wykonywać je samodzielnie lub przekazać je jednemu ze swoich członków lub też członkowi personelu innemu niż dyrektor administracyjny.

5. Kolegium przyjmuje regulamin wewnętrzny Eurojustu większością dwóch trzecich głosów swoich członków. W przypadku niemożności osiągnięcia porozumienia większością dwóch trzecich głosów decyzja podejmowana jest zwykłą większością głosów. Regulamin wewnętrzny Eurojustu jest zatwierdzany przez Radę w drodze aktów wykonawczych.

ROZDZIAŁ II

STRUKTURA I ORGANIZACJA EUROJUSTU

SEKCJA I

Struktura

Artykuł 6

Struktura Eurojustu

Eurojustu składa się z:

- a) przedstawicieli krajowych;
- b) kolegium;
- c) zarząd;
- d) dyrektora administracyjnego.

SEKCJA II

Przedstawiciele krajowi

Artykuł 7

Status przedstawicieli krajowych

1. W skład Eurojustu wchodzi po jednym przedstawicielu krajowym oddelegowanym przez każde państwo członkowskie zgodnie z systemem prawnym tego państwa. Stałym miejscem pracy przedstawiciela krajowego jest siedziba Eurojustu.

2. Każdy przedstawiciel krajowy korzysta ze wsparcia jednego zastępcy i jednego asystenta. Zastępca i asystent co do zasady mają stałe miejsce pracy w siedzibie Eurojustu. Każde państwo członkowskie może zadecydować, że zastępca lub asystent mają stałe miejsce pracy w swoim państwie członkowskim. Jeżeli państwo członkowskie podejmie taką decyzję, powiadamia o tym kolegium. Jeżeli jest to wymagane ze względu na potrzeby operacyjne Eurojustu, kolegium może zażądać od państwa członkowskiego oddelegowania zastępcy lub asystenta na wskazany okres do siedziby Eurojustu. Państwo członkowskie zastosowuje się do takiego żądania kolegium bez zbędnej zwłoki.

3. Przedstawicielowi krajowemu mogą pomagać dodatkowi zastępcy lub asystenci, którzy mogą mieć – w razie konieczności i za zgodą kolegium – stałe miejsce pracy w siedzibie Eurojustu. Państwo członkowskie powiadamia Eurojust i Komisję o powołaniu przedstawicieli krajowych, zastępców i asystentów.

4. Przedstawiciele krajowi i ich zastępcy mają status prokuratora, sędziego lub przedstawiciela organu sądowego o kompetencjach równoważnych kompetencjom prokuratora lub sędziego zgodnie z prawem krajowym. Państwa członkowskie przyznają im co najmniej uprawnienia, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, aby mogli oni wykonywać swoje zadania.

5. Kadencja przedstawicieli krajowych i ich zastępców trwa pięć lat i jest odnawialna jednokrotnie. Jeżeli zastępca nie może działać w imieniu przedstawiciela krajowego lub go zastępować, przedstawiciel krajowy w momencie wygaśnięcia kadencji pozostaje na stanowisku – za zgodą swojego państwa członkowskiego – do momentu odnowienia kadencji lub zastąpienia go.
6. Państwa członkowskie powołują przedstawicieli krajowych i ich zastępców, kierując się ich odpowiednim poświadczonym doświadczeniem praktycznym na wysokim poziomie w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych.
7. Zastępca może działać w imieniu przedstawiciela krajowego lub go zastępować. Asystent może również działać w imieniu przedstawiciela krajowego lub go zastępować, jeżeli posiada status, o którym mowa w ust. 4.
8. Wymiana informacji operacyjnych między Eurojustem a państwami członkowskimi odbywa się za pośrednictwem przedstawicieli krajowych.
9. Koszty wynagrodzeń i poborów przedstawicieli krajowych, ich zastępców i asystentów są ponoszone przez ich państwa członkowskie, z zastrzeżeniem art. 12.
10. Jeżeli przedstawiciele krajowi, ich zastępcy i asystenci wykonują zadania Eurojustu, stosowne wydatki związane z tymi działaniami uznaje się za wydatki operacyjne.

Artykuł 8

Uprawnienia przedstawicieli krajowych

1. Przedstawiciele krajowi są uprawnieni do:
 - a) ułatwiania lub wspierania w inny sposób wydawania lub wykonywania wniosków o wzajemną pomoc prawną lub o wzajemne uznanie;
 - b) bezpośredniego kontaktowania się z dowolnym właściwym organem krajowym państwa członkowskiego lub z jakimkolwiek innym właściwym organem lub jednostką organizacyjną Unii, w tym z Prokuraturą Europejską, oraz do wymiany z nimi informacji;
 - c) bezpośredniego kontaktowania się z dowolnym właściwym organem międzynarodowym zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami swojego państwa członkowskiego oraz do wymiany z nim informacji organem;
 - d) udziału we wspólnych zespołach dochodzeniowo-śledczych, w tym w ich tworzeniu.
2. Z zastrzeżeniem ust. 1 państwa członkowskie mogą przyznać przedstawicielom krajowym dodatkowe uprawnienia zgodnie z prawem krajowym. Te państwa członkowskie powiadamiają Komisję i kolegium o tych uprawnieniach.
3. W porozumieniu z właściwym organem krajowym przedstawiciele krajowi mogą, zgodnie z prawem krajowym:
 - a) wydawać lub wykonywać wszelkie wnioski o wzajemną pomoc prawną lub o wzajemne uznanie;
 - b) nakazywać lub wnosić o podjęcie czynności dochodzeniowych przewidzianych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2014/41/UE ⁽¹⁾.
4. W nagłych przypadkach, gdy nie jest możliwe w odpowiednim czasie wskazanie właściwego organu krajowego lub skontaktowanie się z nim, przedstawiciele krajowi są uprawnieni do podjęcia środków, o których mowa w ust. 3, zgodnie z prawem krajowym, pod warunkiem że jak najszybciej poinformują o tym fakcie właściwy organ krajowy.
5. Przedstawiciel krajowy może wystąpić z wnioskiem do właściwego organu krajowego o podjęcie czynności, o których mowa w ust. 3 i 4, w przypadku gdy wykonywanie przez tego przedstawiciela krajowego uprawnień, o których mowa w ust. 3 i 4, byłoby sprzeczne z:
 - a) przepisami konstytucyjnymi państwa członkowskiego;lub
 - b) zasadniczymi aspektami krajowych systemów wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych tego państwa członkowskiego dotyczącymi:
 - (i) podziału uprawnień między policję, prokuratorów i sędziów;

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2014/41/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie europejskiego nakazu dochodzeniowego w sprawach karnych (Dz.U. L 130 z 1.5.2014, s. 1).

(ii) funkcjonalnego podziału zadań między organy ścigania;

lub

(iii) struktury federalnej danego państwa członkowskiego.

6. Państwa członkowskie zapewniają, by w przypadkach, o których mowa w ust. 5, wniosek złożony przez ich przedstawiciela krajowego został rozpatrzony bez zbędnej zwłoki przez właściwy organ krajowy.

Artykuł 9

Dostęp do rejestrów krajowych

Przedstawiciele krajowi mają dostęp do informacji zawartych w wymienionych poniżej rodzajach rejestrów w swoich państwach członkowskich lub co najmniej mają możliwość uzyskania takich informacji, zgodnie ze swoim prawem krajowym:

- a) rejestry karne;
- b) rejestry osób aresztowanych;
- c) rejestry postępowań przygotowawczych;
- d) rejestry DNA;
- e) inne rodzaje rejestrów prowadzonych przez organy publiczne ich państwa członkowskiego, w przypadku gdy takie informacje są niezbędne do wykonywania przez przedstawicieli krajowych ich zadań.

SEKCJA III

Kolegium

Artykuł 10

Skład kolegium

1. W skład kolegium wchodzi:

- a) wszyscy przedstawiciele krajowi; oraz
- b) jeden przedstawiciel Komisji, w przypadku gdy kolegium wykonuje swoje funkcje kierownicze.

Przedstawicielem Komisji powołanym na podstawie akapitu pierwszego lit. b) powinna być osoba pełniąca funkcję przedstawiciela Komisji w zarządzie na mocy art. 16 ust. 4.

2. Dyrektor administracyjny bierze udział w posiedzeniach kolegium związanych z zarządzaniem bez prawa głosu.
3. Kolegium może zaprosić do udziału w swoich posiedzeniach w charakterze obserwatora każdą osobę, której opinia może mieć znaczenie.
4. Z zastrzeżeniem przepisów regulaminu wewnętrznego Eurojustu, członkowie kolegium mogą korzystać z pomocy doradców lub ekspertów.

Artykuł 11

Przewodniczący i wiceprzewodniczący Eurojustu

1. Kolegium wybiera przewodniczącego i dwóch wiceprzewodniczących spośród przedstawicieli krajowych większością dwóch trzecich głosów swoich członków. W przypadku gdy nie można osiągnąć większości dwóch trzecich głosów w drugiej turze wyborów, wiceprzewodniczący wybierany jest zwykłą większością głosów członków kolegium, przy czym w przypadku wyboru przewodniczącego nadal wymagana jest większość dwóch trzecich głosów.

2. Przewodniczący wykonuje swoje funkcje w imieniu kolegium. Przewodniczący:

- a) reprezentuje Eurojust;
- b) zwołuje posiedzenia kolegium i zarządu oraz przewodniczy im, a także informuje kolegium o wszelkich sprawach będących przedmiotem jego zainteresowania;
- c) kieruje pracą kolegium i nadzoruje bieżące kierowanie Eurojustem przez dyrektora administracyjnego;
- d) wykonuje wszelkie inne funkcje określone w regulaminie wewnętrznym Eurojustu.

3. Wiceprzewodniczący wykonują funkcje określone w ust. 2 powierzone im przez przewodniczącego. Zastępują oni przewodniczącego, jeśli ten nie może wykonywać swoich obowiązków. Przewodniczącego i wiceprzewodniczących w wykonywaniu ich konkretnych obowiązków wspomaga personel administracyjny Eurojustu.
 4. Kadencja przewodniczącego i wiceprzewodniczących trwa cztery lata. Mogą oni zostać jednokrotnie wybrani ponownie.
 5. Jeżeli przedstawiciel krajowy zostaje wybrany na przewodniczącego lub wiceprzewodniczącego Eurojustu, jego kadencja ulega przedłużeniu w celu zapewnienia, aby mógł on pełnić swoją funkcję jako przewodniczący lub wiceprzewodniczący.
 6. Jeżeli przewodniczący lub wiceprzewodniczący przestaje spełniać warunki wymagane do wykonywania swoich obowiązków, może zostać odwołany przez kolegium działające na wniosek jednej trzeciej członków. Decyzję przyjmuje się większością dwóch trzecich głosów członków kolegium, z wyłączeniem przewodniczącego lub wiceprzewodniczącego, którego decyzja ta dotyczy.
 7. Jeżeli przedstawiciel krajowy zostaje wybrany na przewodniczącego Eurojustu, dane państwo członkowskie może oddelegować inną odpowiednio wykwalifikowaną osobę, aby wzmocnić biuro krajowe na czas sprawowania przez tego przedstawiciela krajowego kadencji przewodniczącego.
- Państwo członkowskie, które postanowi oddelegować taką osobę, jest uprawnione do złożenia wniosku o rekompensatę zgodnie z art. 12.

Artykuł 12

Mechanizm rekompensat związany z wyborem na stanowisko przewodniczącego

1. Do dnia 12 grudnia 2019 r. Rada, działając na wniosek Komisji, określi w drodze aktów wykonawczych mechanizm rekompensaty do celów art. 11 ust. 7, przyznawanej państwom członkowskim, których przedstawiciel krajowy został wybrany na przewodniczącego.
2. Rekompensatę przyznaje się każdemu państwu członkowskiemu, jeżeli:
 - a) jego przedstawiciel krajowy został wybrany na przewodniczącego; oraz
 - b) złożyło ono do kolegium wniosek o rekompensatę i uzasadniło potrzebę wzmocnienia biura krajowego w związku ze zwiększonym obciążeniem pracą.
3. Rekompensata jest równoważna 50 % wynagrodzenia krajowego osoby oddelegowanej. Rekompensatę kosztów utrzymania i inne powiązane wydatki oblicza się w oparciu o podstawę porównywalną do tej, jaką stosuje się w przypadku urzędników Unii lub innych urzędników oddelegowanych za granicę.
4. Koszty mechanizmu rekompensat są pokrywane z budżetu Eurojustu.

Artykuł 13

Posiedzenia kolegium

1. Posiedzenia kolegium są zwoływane przez przewodniczącego.
2. Kolegium odbywa co najmniej jedno posiedzenie w miesiącu. Ponadto kolegium zbiera się z inicjatywy przewodniczącego, na wniosek Komisji w celu przedyskutowania zadań administracyjnych kolegium lub na wniosek co najmniej jednej trzeciej jego członków.
3. Eurojust przekazuje Prokuratorze Europejskiej porządek obrad posiedzeń kolegium w każdym przypadku, gdy omawiane są zagadnienia, które są istotne dla wykonywania zadań Prokuratorzy Europejskiej. Eurojust zaprasza Prokuratorę Europejską do udziału w takich posiedzeniach bez prawa głosu. W przypadku zaproszenia Prokuratorzy Europejskiej na posiedzenie kolegium, Eurojust przekazuje Prokuratorze Europejskiej dokumenty związane z porządkiem obrad.

Artykuł 14

Zasady głosowania kolegium

1. O ile nie wskazano inaczej oraz jeżeli osiągnięcie konsensusu nie jest możliwe, kolegium podejmuje decyzje większością głosów swoich członków.
2. Każdy członek ma jeden głos. W przypadku nieobecności członka uprawnionego do głosowania jego zastępca jest uprawniony do wykonywania prawa głosu na warunkach określonych w art. 7 ust. 7. W przypadku nieobecności zastępcy członka również asystent jest uprawniony do wykonywania prawa głosu na warunkach określonych w art. 7 ust. 7.

*Artykuł 15***Programowanie roczne i wieloletnie**

1. Do dnia 30 listopada każdego roku kolegium przyjmuje dokument programowy zawierający założenia programu rocznego i wieloletniego w oparciu o projekt przygotowany przez dyrektora administracyjnego, biorąc pod uwagę opinię Komisji. Kolegium przekazuje dokument programowy Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji oraz Prokuraturze Europejskiej. Dokument programowy staje się ostateczny po końcowym uchwaleniu budżetu ogólnego Unii Europejskiej i w razie potrzeby podlega odpowiednim dostosowaniom.
2. Roczny program prac zawiera szczegółowe cele oraz oczekiwane wyniki, a także wskaźniki skuteczności. Roczny program prac zawiera również opis działań, które mają być finansowane, oraz określenie zasobów finansowych i kadrowych przydzielonych na każde działanie, zgodnie z zasadami budżetowania i zarządzania zadaniowego. Roczny program prac jest spójny z wieloletnim programem prac, o którym mowa w ust. 4. Jednoznacznie określone są w nim zadania, które zostały dodane, zmienione lub skreślone w stosunku do poprzedniego roku budżetowego.
3. Kolegium zmienia przyjęty roczny program prac w sytuacji, gdy Eurojustowi zostało powierzone nowe zadanie. Wszelkie znaczące zmiany w rocznym programie prac przyjmuje się w drodze tej samej procedury, co pierwotny roczny program prac. Kolegium może przekazać dyrektorowi administracyjnemu uprawnienia do dokonywania nieznacznych zmian w rocznym programie prac.
4. W wieloletnim programie prac określa się ogólne założenia strategiczne, w tym cele, strategię współpracy z organami państw trzecich i organizacjami międzynarodowymi, o której mowa w art. 52, oczekiwane wyniki i wskaźniki skuteczności. Obejmuje on również programowanie w zakresie zasobów, w tym budżetu wieloletniego i personelu. Program w zakresie zasobów jest aktualizowany co roku. Założenia strategiczne są uaktualniane w miarę potrzeb, a w szczególności w celu uwzględnienia wyników oceny, o której mowa w art. 69.

SEKCJA IV

Zarząd*Artykuł 16***Funkcjonowanie zarządu**

1. Kolegium jest wspierane przez zarząd. Zarząd jest odpowiedzialny za podejmowanie decyzji administracyjnych w celu zapewnienia właściwego funkcjonowania Eurojustu. Nadzoruje on również niezbędne prace przygotowawcze prowadzone przez dyrektora administracyjnego dotyczące innych kwestii administracyjnych, które ma przyjąć kolegium. Nie angażuje się on w funkcje operacyjne Eurojustu, o których mowa w art. 4 i 5.
2. Wykonując swoje zadania zarząd może konsultować się z kolegium.
3. Ponadto zarząd:
 - a) dokonuje przeglądu dokumentu programowego Eurojustu, o którym mowa w art. 15, opracowanego w oparciu o projekt przygotowany przez dyrektora administracyjnego, i przekazuje go kolegium do przyjęcia;
 - b) przyjmuje strategię zwalczania nadużyć finansowych dla Eurojustu proporcjonalną do zagrożeń takimi nadużyciami, przy uwzględnieniu kosztów i korzyści wynikających ze środków, które mają zostać wdrożone, i w oparciu o projekt przygotowany przez dyrektora administracyjnego;
 - c) przyjmuje odpowiednie przepisy wykonawcze do regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym urzędników”) i do warunków zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej (zwanym dalej „warunkami zatrudnienia innych pracowników”), ustanowionych w rozporządzeniu Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68⁽¹⁾, zgodnie z art. 110 regulaminu pracowniczego urzędników;
 - d) zapewnia odpowiednie działania następcze w odpowiedzi na ustalenia i zalecenia wynikające z wewnętrznych lub zewnętrznych sprawozdań z kontroli, ocen i dochodzeń, w tym tych przeprowadzonych przez EIOD i OLAF;
 - e) podejmuje wszelkie decyzje dotyczące utworzenia i w stosownych przypadkach zmiany wewnętrznych struktur administracyjnych Eurojustu;

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 4.3.1968, s. 1.

- f) z zastrzeżeniem obowiązków dyrektora administracyjnego określonych w art. 18, służy mu pomocą i doradztwem w zakresie wykonywania decyzji kolegium, mając na względzie wzmocnienie nadzoru nad zarządzaniem administracyjnym i budżetowym;
 - g) realizuje wszelkie dodatkowe zadania administracyjne powierzone mu przez kolegium na mocy art. 5 ust. 4;
 - h) przyjmuje przepisy finansowe mające zastosowanie do Eurojustu zgodnie z art. 64;
 - i) zgodnie z art. 110 regulaminu pracowniczego urzędników przyjmuje –na podstawie art. 2 ust. 1 regulaminu pracowniczego urzędników i art. 6 warunków zatrudnienia innych pracowników – decyzję, zgodnie z którą dyrektorowi administracyjnemu przekazuje się odpowiednie uprawnienia organu powołującego i w której określa się warunki, na jakich można zawiesić przekazanie tych uprawnień; dyrektor administracyjny jest upoważniony do dalszego przekazywania tych uprawnień;
 - j) dokonuje przeglądu budżetu rocznego Eurojustu do przyjęcia przez kolegium;
 - k) dokonuje przeglądu sprawozdania rocznego z działalności Eurojustu i przekazuje je kolegium do przyjęcia;
 - l) powołuje księgowego i inspektora ochrony danych, którzy są funkcjonalnie niezależni w wykonywaniu swoich obowiązków.
4. W skład zarządu wchodzi przewodniczący i wiceprzewodniczący Eurojustu, jeden przedstawiciel Komisji i dwóch innych członków kolegium wyznaczonych w systemie dwuletniej rotacji zgodnie z regulaminem wewnętrznym Eurojustu. Dyrektor administracyjny bierze udział w posiedzeniach zarządu bez prawa głosu.
5. Przewodniczącym zarządu jest przewodniczący Eurojustu. Zarząd podejmuje decyzje większością głosów swoich członków. Każdy członek ma jeden głos. W przypadku równego rozkładu głosów przewodniczący Eurojustu ma głos decydujący.
6. Kadencja członków zarządu kończy się z chwilą zakończenia ich kadencji jako przedstawicieli krajowych, przewodniczącego lub wiceprzewodniczącego.
7. Zarząd zbiera się co najmniej raz w miesiącu. Ponadto zarząd zbiera się z inicjatywy przewodniczącego, na wniosek Komisji lub na wniosek przynajmniej dwóch jego członków.
8. Eurojust przekazuje Prokuraturze Europejskiej porządek obrad wszystkich posiedzeń zarządu i konsultuje się z nią w sprawie konieczności udziału w tych posiedzeniach. Eurojust zaprasza Prokuraturę Europejską do udziału w posiedzeniach, bez prawa głosu, w każdym przypadku gdy omawiane są zagadnienia, które są istotne dla funkcjonowania Prokuratury Europejskiej.

W przypadku zaproszenia Prokuratury Europejskiej na posiedzenie zarządu, Eurojust przekazuje Prokuraturze Europejskiej dokumenty związane z porządkiem obrad.

SEKCJA V

Dyrektor administracyjny

Artykuł 17

Status dyrektora administracyjnego

1. Dyrektor administracyjny jest zatrudniony w Eurojuście na czas określony zgodnie z art. 2 lit. a) warunków zatrudnienia.
2. Dyrektor administracyjny jest powoływany przez kolegium z listy kandydatów zaproponowanej przez zarząd na podstawie otwartej i przejrzystej procedury naboru zgodnie z regulaminem wewnętrznym Eurojustu. Przy zawarciu umowy o pracę z dyrektorem administracyjnym Eurojust jest reprezentowany przez przewodniczącego Eurojustu.
3. Kadencja dyrektora administracyjnego trwa cztery lata. Przed upływem tego okresu zarząd przeprowadza ocenę, w której uwzględnia się ocenę pracy dyrektora administracyjnego.
4. Kolegium, działając na wniosek zarządu, który uwzględnia ocenę wskazaną w ust. 3, może przedłużyć kadencję dyrektora administracyjnego jeden raz, na okres nie dłuższy niż cztery lata.

5. Dyrektor administracyjny, którego kadencja została przedłużona, nie może uczestniczyć w kolejnej procedurze naboru na to samo stanowisko po upływie swojej przedłużonej kadencji.
6. Dyrektor administracyjny odpowiada przed kolegium.
7. Dyrektor administracyjny może zostać odwołany ze stanowiska jedynie na mocy decyzji kolegium działającego na wniosek zarządu.

Artykuł 18

Obowiązki dyrektora administracyjnego

1. Do celów administracyjnych Eurojustem kieruje jego dyrektor administracyjny.
2. Z zastrzeżeniem uprawnień kolegium lub zarządu, dyrektor administracyjny jest niezależny w wykonywaniu swoich obowiązków i nie zwraca się o instrukcje do żadnego rządu ani jakiegokolwiek innego podmiotu ani też nie przyjmuje od nich takich instrukcji.
3. Dyrektor administracyjny jest przedstawicielem prawnym Eurojustu.
4. Dyrektor administracyjny odpowiada za realizację zadań administracyjnych powierzonych Eurojustowi, w szczególności za:
 - a) bieżące zarządzanie Eurojustem i jego personelem;
 - b) wdrażanie decyzji przyjętych przez kolegium i zarząd;
 - c) opracowywanie dokumentu programowego, o którym mowa w art. 15, oraz przekazywanie go zarządowi do dokonania przeglądu;
 - d) realizację dokumentu programowego, o którym mowa w art. 15, oraz przekazywanie zarządowi i kolegium sprawozdań z jego realizacji;
 - e) opracowywanie rocznego sprawozdania z działalności Eurojustu i przedstawianie go zarządowi do dokonania przeglądu i kolegium do przyjęcia;
 - f) opracowywanie planu działania w następstwie wniosków z wewnętrznych lub zewnętrznych sprawozdań z kontroli, ocen i dochodzeń, w tym tych przeprowadzonych przez EIOD i OLAF, oraz przekazywanie kolegium, zarządowi, Komisji i EIOD dwa razy w roku sprawozdań z postępów w realizacji tego planu;
 - g) opracowywanie strategii zwalczania nadużyć finansowych dla Eurojustu i przedstawianie jej zarządowi do przyjęcia;
 - h) przygotowanie projektu przepisów finansowych mających zastosowanie do Eurojustu;
 - i) sporządzanie projektu zestawienia przewidywanych dochodów i wydatków Eurojustu i realizacja jego budżetu;
 - j) wykonywanie w odniesieniu do pracowników Agencji uprawnień przyznanych organowi powołującemu na mocy regulaminu pracowniczego urzędników oraz uprawnień przyznanych organowi uprawnionemu do zawierania umów o pracę na mocy warunków zatrudnienia innych pracowników („uprawnienia organu powołującego”);
 - k) zapewnianie niezbędnego wsparcia administracyjnego w celu ułatwienia działalności operacyjnej Eurojustu;
 - l) zapewnianie wsparcia dla przewodniczącego i wiceprzewodniczących w wykonywaniu ich obowiązków;
 - m) przygotowanie wstępnego projektu rocznego budżetu Eurojustu, który należy przedstawić zarządowi do przeglądu przed przyjęciem przez kolegium.

ROZDZIAŁ III

KWESTIE OPERACYJNE

Artykuł 19

Dyżurny mechanizm koordynacyjny

1. W celu realizacji swoich zadań w nagłych przypadkach Eurojust prowadzi dyżurny mechanizm koordynacyjny („DMK”), który w każdym momencie jest w stanie przyjmować i rozpatrywać kierowane do niego wnioski. Kontakt z DMK musi być możliwy przez całą dobę, siedem dni w tygodniu.

2. DMK składa się z jednego przedstawiciela DMK na każde państwo członkowskie, którym może być przedstawiciel krajowy, jego zastępca lub asystent uprawniony do zastępowania przedstawiciela krajowego albo oddelegowany ekspert krajowy. Przedstawiciel DMK musi być w dostępny w celu podejmowania działań przez całą dobę, siedem dni w tygodniu.
3. Przedstawiciele DMK skutecznie i niezwłocznie podejmują działania związane z wykonaniem wniosku w ich państwie członkowskim.

Artykuł 20

Krajowy system koordynacyjny Eurojustu

1. Każde państwo członkowskie powołuje co najmniej jednego korespondenta krajowego Eurojustu.
2. Wszyscy korespondenci krajowi powołani przez państwa członkowskie zgodnie z ust. 1 muszą posiadać umiejętności i doświadczenie wymagane do wykonywania ich zadań.
3. Każde państwo członkowskie tworzy krajowy system koordynacyjny Eurojustu, tak by zapewnić koordynację działań podejmowanych przez:
 - a) krajowych korespondentów Eurojustu;
 - b) krajowych korespondentów do spraw związanych z właściwością Prokuratury Europejskiej;
 - c) krajowego korespondenta Eurojustu do spraw terroryzmu;
 - d) krajowego korespondenta Europejskiej Sieci Sądowej w sprawach karnych oraz maksymalnie trzy inne punkty kontaktowe Europejskiej Sieci Sądowej;
 - e) przedstawicieli krajowych lub punkty kontaktowe sieci wspólnych zespołów dochodzeniowo-śledczych oraz przedstawicieli krajowych lub punkty kontaktowe sieci utworzonych decyzjami 2002/494/WSiSW, 2007/845/WSiSW oraz 2008/852/WSiSW;
 - f) w stosownych przypadkach – każdy inny stosowny organ sądowy.
4. Osoby, o których mowa w ust. 1 i 3, zachowują swoje stanowisko i status zgodnie z prawem krajowym, co nie może wywierać znaczącego wpływu na wykonywanie przez nie obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia.
5. Krajowi korespondenci Eurojustu odpowiadają za działanie swego krajowego systemu koordynacyjnego Eurojustu. W przypadku gdy powołano kilku korespondentów Eurojustu, za działanie ich krajowego systemu koordynacyjnego Eurojustu odpowiada jeden z nich.
6. Przedstawiciele krajowi są informowani o wszelkich posiedzeniach ich krajowego systemu koordynacyjnego Eurojustu, w przypadku gdy omawiane są kwestie związane z prowadzonymi sprawami. W razie potrzeby mogą oni brać udział w tych posiedzeniach.
7. Każdy krajowy system koordynacyjny Eurojustu ułatwia wykonywanie zadań Eurojustu w danym państwie członkowskim, w szczególności poprzez:
 - a) zapewnienie, by do zautomatyzowanego systemu zarządzania sprawami, o którym mowa w art. 23, przekazywano informacje odnoszące się do danego państwa członkowskiego w sposób sprawny i niezawodny;
 - b) pomoc w ustalaniu, czy dany wniosek należy rozpatrywać z wykorzystaniem Eurojustu czy Europejskiej Sieci Sądowej;
 - c) udzielanie przedstawicielowi krajowemu pomocy w identyfikacji organów właściwych do wykonywania wniosków i decyzji dotyczących współpracy wymiarów sprawiedliwości, w tym także wniosków i decyzji opartych na instrumentach służących wdrożeniu zasady wzajemnego uznawania;
 - d) utrzymywanie bliskich stosunków z krajową jednostką Europolu, innymi punktami kontaktowymi Europejskiej Sieci Sądowej oraz innymi odpowiednimi właściwymi organami krajowymi.
8. Aby realizować cele, o których mowa w ust. 7, osoby, o których mowa w ust. 1 i w ust. 3 lit. a), b) i c), są podłączone, a osoby lub organy, o których mowa w ust. 3 lit. d) i e), mogą zostać podłączone do zautomatyzowanego systemu zarządzania sprawami zgodnie z niniejszym artykułem oraz z art. 23, 24, 25 i 34. Koszty podłączenia do zautomatyzowanego systemu zarządzania sprawami ponoszone są z budżetu ogólnego Unii.

9. Utworzenie krajowego systemu koordynacyjnego Eurojustu i powołanie korespondentów krajowych nie wyklucza bezpośrednich kontaktów przedstawiciela krajowego z właściwymi organami jego państwa członkowskiego.

Artykuł 21

Wymiana informacji z państwami członkowskimi i między przedstawicielami krajowymi

1. Właściwe organy państw członkowskich wymieniają z Eurojustem wszelkie informacje konieczne do wykonywania jego zadań, o których mowa w art. 2 i 4, zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami dotyczącymi ochrony danych. Wymiana ta obejmuje przynajmniej informacje, o których mowa w ust. 4, 5 i 6 niniejszego artykułu.

2. Przekazanie informacji Eurojustowi jest traktowane jako złożenie wniosku o pomoc Eurojustu w danej sprawie wyłącznie wtedy, gdy właściwy organ tak wyraźnie wskazał.

3. Przedstawiciele krajowi dokonują, bez uprzedniej zgody, między sobą lub ze swoimi właściwymi organami krajowymi, wymiany wszelkich informacji koniecznych do wykonywania zadań Eurojustu. W szczególności właściwe organy krajowe niezwłocznie informują swoich przedstawicieli krajowych o dotyczącej ich sprawie.

4. Właściwe organy krajowe informują swoich przedstawicieli krajowych o utworzeniu wspólnych zespołów dochodzeniowo-śledczych oraz o wynikach prac takich zespołów.

5. Właściwe organy krajowe bez zbędnej zwłoki informują swoich przedstawicieli krajowych o wszelkich przypadkach, które dotyczą co najmniej trzech państw członkowskich i w odniesieniu do których wnioski lub decyzje dotyczące współpracy wymiarów sprawiedliwości, w tym wnioski i decyzje oparte na instrumentach służących wdrożeniu zasady wzajemnego uznawania, zostały przekazane do co najmniej dwóch państw członkowskich, w przypadku gdy zachodzi jedna lub więcej z poniższych przesłanek:

a) za dane przestępstwo w państwie członkowskim występującym z wnioskiem lub wydającym decyzję grozi kara pozbawienia wolności lub środek zabezpieczający polegający na pozbawieniu wolności na maksymalny okres co najmniej pięciu lub sześciu lat – zależnie od decyzji danego państwa członkowskiego – i przestępstwo to jest umieszczone w następującym wykazie:

(i) handel ludźmi;

(ii) niegodziwe traktowanie w celach seksualnych lub wykorzystywanie seksualne, w tym pornografia dziecięca i nagabywanie dzieci w celach seksualnych;

(iii) handel narkotykami;

(iv) nielegalny handel bronią palną, jej częściami lub komponentami oraz amunicją lub materiałami wybuchowymi;

(v) korupcja;

(vi) przestępstwa przeciwko interesom finansowym Unii;

(vii) fałszowanie pieniądza lub środków płatniczych;

(viii) działalność związana z praniem pieniędzy;

(ix) przestępczość komputerowa;

b) stan faktyczny wskazuje, że dana sprawa dotyczy organizacji przestępczej;

c) z przesłanek wynika, że sprawa może mieć istotny wymiar transgraniczny lub może mieć następstwa na poziomie Unii, lub może dotyczyć innych państw członkowskich niż te, które są bezpośrednio zaangażowane.

6. Właściwe organy krajowe informują swoich przedstawicieli krajowych o:

a) przypadkach, w których wystąpił lub może wystąpić konflikt jurysdykcji;

b) przesyłkach niejawnie nadzorowanych dotyczących co najmniej trzech państw, z których co najmniej dwa są państwami członkowskimi;

c) powtarzających się trudnościach lub odmowach dotyczących wykonania wniosków lub decyzji w sprawie współpracy wymiarów sprawiedliwości, w tym wniosków i decyzji opartych na instrumentach służących wdrożeniu zasady wzajemnego uznawania.

7. W szczególnych przypadkach organy krajowe nie mają obowiązku przekazywania informacji, jeżeli ich przekazanie zaszkodziłoby żywotnym interesom bezpieczeństwa narodowego lub bezpieczeństwu osób.

8. Niniejszy artykuł nie narusza warunków określonych w umowach dwustronnych bądź wielostronnych lub uzgodnień między państwami członkowskimi a państwami trzecimi, w tym wszelkich warunków określonych przez państwa trzecie w odniesieniu do sposobu wykorzystania informacji po ich dostarczeniu.

9. Niniejszy artykuł nie narusza innych obowiązków dotyczących przekazywania informacji Eurojustowi, w tym decyzji Rady 2005/671/WSiSW⁽¹⁾.

10. Informacje, o których mowa w niniejszym artykule, są przekazywane w postaci uporządkowanej określonej przez Eurojust. Właściwy organ krajowy nie ma obowiązku udzielania tych informacji, jeżeli zostały już one przekazane Eurojustowi zgodnie z innymi przepisami niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 22

Informacje dostarczane przez Eurojust właściwym organom krajowym

1. Eurojust dostarcza właściwym organom krajowym bez zbędnej zwłoki informacje o wynikach przetwarzania informacji, w tym o powiązaniach ze sprawami już zarejestrowanymi w zautomatyzowanym systemie zarządzania sprawami. Informacje te mogą obejmować dane osobowe.

2. Jeżeli właściwy organ krajowy wystąpi do Eurojustu o dostarczenie mu informacji w określonym terminie, Eurojust przekazuje te informacje w tym terminie.

Artykuł 23

Zautomatyzowany system zarządzania sprawami, indeks i akta tymczasowe

1. Eurojust tworzy zautomatyzowany system zarządzania sprawami składający się z akt tymczasowych i z indeksu, w których zawarte są dane osobowe określone w załączniku II i dane inne niż osobowe.

2. Celem zautomatyzowanego systemu zarządzania sprawami jest:

- a) wspieranie prowadzenia i koordynacji postępowań przygotowawczych oraz wnoszenia i popierania oskarżeń w przypadkach, w których Eurojust udziela pomocy, w szczególności poprzez zestawianie informacji;
- b) ułatwianie dostępu do informacji na temat postępowań przygotowawczych oraz wniesionych i popieranych oskarżeń, które są w toku;
- c) ułatwianie monitorowania legalności przetwarzania danych osobowych przez Eurojust oraz jego zgodności z odpowiednimi przepisami dotyczącymi ochrony danych.

3. Zautomatyzowany system zarządzania sprawami może być podłączony do bezpiecznego połączenia telekomunikacyjnego, o którym mowa w art. 9 decyzji Rady 2008/976/WSiSW⁽²⁾.

4. Indeks zawiera odniesienia do akt tymczasowych przetwarzanych w Eurojuście i nie może zawierać żadnych danych osobowych innych niż dane, o których mowa w załączniku II pkt 1 lit. a)–i), k) oraz m), a także w pkt 2.

5. Wykonując swoje obowiązki, przedstawiciele krajowi mogą przetwarzać dane dotyczące indywidualnych spraw, nad którymi pracują, w aktach tymczasowych. Udzielają oni dostępu do akt tymczasowych inspektorowi ochrony danych. Dany przedstawiciel krajowy informuje inspektora ochrony danych o każdym przypadku otwarcia nowych akt tymczasowych, które zawierają dane osobowe.

6. Do celów przetwarzania operacyjnych danych osobowych Eurojust nie może tworzyć żadnych innych zautomatyzowanych plików danych niż zautomatyzowany system zarządzania sprawami. Przedstawiciel krajowy może jednak tymczasowo przechowywać i analizować dane osobowe do celów ustalenia, czy takie dane są istotne dla zadań Eurojustu i czy mogą zostać włączone do zautomatyzowanego systemu zarządzania sprawami. Dane te można zatrzymać przez okres nie dłuższy niż 3 miesiące.

Artykuł 24

Funkcjonowanie akt tymczasowych i indeksu

1. Przedstawiciel krajowy otwiera akta tymczasowe w przypadku każdej sprawy, w odniesieniu do której przekazano mu informacje, o ile takie przekazanie informacji odbyło się zgodnie z niniejszym rozporządzeniem lub innymi odnośnymi instrumentami prawnymi. Przedstawiciel krajowy ponosi odpowiedzialność za prowadzenie akt tymczasowych, które otworzył.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2005/671/WSiSW z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wymiany informacji i współpracy dotyczącej przestępstw terrorystycznych (Dz.U. L 253 z 29.9.2005, s. 22).

⁽²⁾ Decyzja Rady 2008/976/WSiSW z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie Europejskiej Sieci Sądowej (Dz.U. L 348 z 24.12.2008, s. 130).

2. Przedstawiciel krajowy, który otworzył akta tymczasowe, decyduje w poszczególnych przypadkach, czy dostęp do tych akt powinien pozostać ograniczony, czy też należy udostępnić je w całości lub części innym przedstawicielom krajowym, upoważnionym pracownikom Eurojustu lub innej osobie pracującej w imieniu Eurojustu, która otrzymała niezbędne do tego upoważnienie dyrektora administracyjnego.
3. Przedstawiciel krajowy, który otworzył akta tymczasowe, decyduje, które informacje odnoszące się do tych akt, należy umieścić w indeksie zgodnie z art. 23 ust. 4.

Artykuł 25

Dostęp do zautomatyzowanego systemu zarządzania sprawami na poziomie krajowym

1. Jeżeli osoby, o których mowa w art. 20 ust. 3, są podłączone do zautomatyzowanego systemu zarządzania sprawami, mogą one mieć dostęp wyłącznie do:
 - a) indeksu, chyba że przedstawiciel krajowy, który zdecydował o wprowadzeniu danych do indeksu, wyraźnie zabronił takiego dostępu;
 - b) akt tymczasowych otwartych przez przedstawiciela krajowego państwa członkowskiego, z którego pochodzą te osoby;
 - c) akt tymczasowych otwartych przez przedstawicieli krajowych innych państw członkowskich, do których to akt udzielono dostępu przedstawicielowi krajowemu państwa członkowskiego, z którego osoby te pochodzą, chyba że przedstawiciel krajowy, który otworzył te akta, wyraźnie odmówił dostępu.
2. W ramach ograniczeń określonych w ust. 1 niniejszego artykułu przedstawiciel krajowy decyduje o tym, w jakim zakresie w jego państwie członkowskim zezwala się na dostęp do akt tymczasowych osobom, o których mowa w art. 20 ust. 3, jeżeli są one podłączone do zautomatyzowanego systemu zarządzania sprawami.
3. Każde państwo członkowskie po konsultacji ze swoim przedstawicielem krajowym decyduje o tym, w jakim zakresie w tym państwie członkowskim zezwala się na dostęp do indeksu osobom, o których mowa w art. 20 ust. 3, jeżeli są one podłączone do zautomatyzowanego systemu zarządzania sprawami. Państwa członkowskie informują Eurojust i Komisję o decyzjach, jakie podjęły w odniesieniu do wdrożenia niniejszego ustępu. Komisja informuje o tym pozostałe państwa członkowskie.
4. Osoby, którym udzielono dostępu zgodnie z ust. 2, mają co najmniej dostęp do indeksu w zakresie, w jakim jest to niezbędne, aby uzyskać dostęp do akt tymczasowych, do których udzielono im dostępu.

ROZDZIAŁ IV

PRZETWARZANIE INFORMACJI

Artykuł 26

Przetwarzanie danych osobowych przez Eurojust

1. Niniejsze rozporządzenie oraz art. 3 i rozdział IX rozporządzenia (UE) 2018/1725 stosuje się do przetwarzania przez Eurojust operacyjnych danych osobowych. Rozporządzenie (UE) 2018/1725 stosuje się do przetwarzania przez Eurojust administracyjnych danych osobowych, z wyjątkiem rozdziału IX tego rozporządzenia.
2. Odesłania w niniejszym rozporządzeniu do „mających zastosowanie przepisów dotyczących ochrony danych” należy rozumieć jako odesłania do przepisów dotyczących danych osobowych określonych w niniejszym rozporządzeniu oraz w rozporządzeniu (UE) 2018/1725.
3. Przepisy o ochronie danych dotyczące przetwarzania operacyjnych danych osobowych zawarte w niniejszym rozporządzeniu uznaje się za przepisy szczegółowe do przepisów ogólnych określonych w art. 3 i rozdziale IX rozporządzenia (UE) 2018/1725.
4. Eurojust określa terminy przechowywania administracyjnych danych osobowych w przepisach odnoszących się do ochrony danych w swoim regulaminie wewnętrznym.

Artykuł 27

Przetwarzanie operacyjnych danych osobowych

1. O ile jest to niezbędne do wykonywania zadań Eurojustu, może on w ramach swojej właściwości i do celów wykonywania swoich funkcji operacyjnych przetwarzać w sposób zautomatyzowany lub w ręcznie uporządkowanych katalogach, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, wyłącznie operacyjne dane osobowe wymienione w pkt 1 załącznika II dotyczące osób, które zgodnie z prawem krajowym zainteresowanych państw członkowskich są osobami, co do których istnieją poważne powody, by podejrzewać, że popełniły lub popełnią przestępstwo, w przypadku którego Eurojust jest właściwy, lub które zostały skazane za popełnienie takiego przestępstwa.

2. Eurojust może przetwarzać wyłącznie operacyjne dane osobowe wymienione w pkt 2 załącznika II dotyczące osób, które zgodnie z prawem krajowym zainteresowanych państw członkowskich uważane są za pokrzywdzonych lub dotyczące osób innych w stosunku do przestępstwa, takich jak osoby, które mogą zostać wezwane do złożenia zeznań w ramach postępowania przygotowawczego lub wniesienia i popierania oskarżenia w sprawach dotyczących co najmniej jednego rodzaju przestępczości i przestępstw określonych w art. 3, osoby, które mogą dostarczyć informacji o przestępstwach lub osoby, które mają kontakty lub powiązania z osobą, o której mowa w ust. 1. Przetwarzanie takich operacyjnych danych osobowych może mieć miejsce wyłącznie wówczas, gdy jest to niezbędne do realizacji zadań Eurojustu w ramach jego właściwości i do celów wykonywania jego funkcji operacyjnych.

3. W wyjątkowych przypadkach, przez ograniczony okres, który nie może przekraczać czasu niezbędnego do zamknięcia sprawy, w związku z którą przetwarzane są dane, Eurojust może również przetwarzać operacyjne dane osobowe inne niż dane osobowe, o których mowa w załączniku II, odnoszące się do okoliczności przestępstwa, jeżeli dane takie dotyczą bezpośrednio toczącego się postępowania przygotowawczego, które Eurojust koordynuje lub pomaga koordynować, i stanowią jego część, oraz pod warunkiem że przetwarzanie tych danych jest niezbędne dla celów określonych w ust. 1. Inspektor ochrony danych, o którym mowa w art. 36, jest niezwłocznie informowany o przetwarzaniu takich operacyjnych danych osobowych oraz o szczególnych okolicznościach, które uzasadniają konieczność przetwarzania takich danych. W przypadku gdy takie inne dane dotyczą świadków lub poszkodowanych w rozumieniu ust. 2 niniejszego artykułu, decyzja o przetwarzaniu danych podejmowana jest wspólnie przez zainteresowanych przedstawicieli krajowych.

4. Eurojust może przetwarzać szczególne kategorie operacyjnych danych osobowych zgodnie z art. 76 rozporządzenia (UE) 2018/1725. Dane takie nie mogą być przetwarzane w indeksie, o którym mowa w art. 23 ust. 4 niniejszego rozporządzenia. W przypadku gdy takie inne dane dotyczą świadków lub poszkodowanych w rozumieniu ust. 2 niniejszego artykułu, decyzja o przetwarzaniu danych podejmowana jest przez zainteresowanych przedstawicieli krajowych.

Artykuł 28

Przetwarzanie z upoważnienia Eurojustu lub podmiotu przetwarzającego

Podmiot przetwarzający i osoba działająca z upoważnienia Eurojustu lub podmiotu przetwarzającego, która ma dostęp do operacyjnych danych osobowych, przetwarzają je wyłącznie na polecenie Eurojustu, chyba że są oni zobowiązani do przetwarzania danych na podstawie prawa Unii lub prawa państwa członkowskiego.

Artykuł 29

Terminy przechowywania operacyjnych danych osobowych

1. Operacyjne dane osobowe przetwarzane przez Eurojust są przechowywane przez Eurojust tylko tak długo, jak długo jest to niezbędne do wykonywania jego zadań. W szczególności, z zastrzeżeniem ust. 3 niniejszego artykułu, operacyjne dane osobowe, o których mowa w art. 27, nie mogą być przechowywane po tym spośród poniższych terminów, który nastąpi wcześniej:

- a) terminie, w którym upłynął okres przedawnienia ścigania we wszystkich państwach członkowskich, których dotyczą postępowanie przygotowawcze oraz wniesienie i popieranie oskarżenia;
- b) terminie, w którym Eurojust został poinformowany o tym, że dana osoba została uniewinniona, a orzeczenie sądowe stało się ostateczne; w takim przypadku zainteresowane państwo członkowskie niezwłocznie informuje o tym Eurojust;
- c) terminie trzech lat od dnia, w którym orzeczenie sądowe ostateczne z państw członkowskich, których dotyczą postępowanie przygotowawcze lub wniesienie i popieranie oskarżenia, stało się ostateczne;
- d) terminie, w którym Eurojust i zainteresowane państwa członkowskie wspólnie stwierdziły lub ustaliły, że nie jest już konieczne, by Eurojust koordynował postępowanie przygotowawcze oraz wniesienie i popieranie oskarżenia, chyba że istnieje obowiązek przedstawiania Eurojustowi takich informacji zgodnie z art. 21 ust. 5 lub 6;
- e) terminie trzech lat od dnia, w którym przekazano operacyjne dane osobowe zgodnie z art. 21 ust. 5 lub 6.

2. Przestrzeganie terminów przechowywania, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, jest stale sprawdzane przez Eurojust przy pomocy właściwych środków automatycznego przetwarzania, w szczególności od momentu, w którym Eurojust zamyka sprawę. Co trzy lata od wprowadzenia danych sprawdzana jest również celowości ich przechowywania; rezultaty takiego sprawdzenia stosuje się do całej sprawy. Jeżeli operacyjne dane osobowe, o których mowa w art. 27 ust. 4, przechowywane są przez okres dłuższy niż pięć lat, informuje się o tym EIOD.

3. Przed upływem jednego z terminów przechowywania, o których mowa w ust. 1, Eurojust sprawdza, czy i jak długo konieczne jest dalsze przechowywanie operacyjnych danych osobowych do celów wykonywania jego zadań. Eurojust może zdecydować na zasadzie odstępowania o przechowywaniu takich danych do czasu następnego sprawdzenia. Powody dalszego przechowywania należy uzasadnić i odnotować. Jeżeli w momencie sprawdzenia nie podjęto decyzji o dalszym przechowywaniu operacyjnych danych osobowych, dane te są automatycznie usuwane.

4. W przypadku gdy zgodnie z ust. 3 operacyjne dane osobowe były przechowywane po upływie terminów przechowywania, o których mowa w ust. 1, EIOD dokonuje również przeglądu celowości przechowywania tych danych co trzy lata.
5. Po upływie terminu przechowywania ostatniej pozycji zautomatyzowanych danych w aktach wszystkie dokumenty w tych aktach zostają zniszczone, z wyjątkiem wszelkich oryginalnych dokumentów, które Eurojust otrzymał od organów krajowych i które należy zwrócić organowi, który je dostarczył.
6. W przypadku gdy Eurojust koordynował postępowanie przygotowawcze lub wniesienie i popieranie oskarżenia, zainteresowani przedstawiciele krajowi informują się wzajemnie o umorzeniu sprawy lub o tym, że wszystkie orzeczenia sądowe związane ze sprawą stały się ostateczne.
7. Ust. 5 nie ma zastosowania, jeżeli:
 - a) naruszałoby to interesy wymagającej ochrony osoby, której dane dotyczą; w takich przypadkach operacyjne dane osobowe wykorzystywane są jedynie za wyraźną i pisemną zgodą osoby, której dane dotyczą;
 - b) osoba, której operacyjne dane osobowe dotyczą, kwestionuje ich prawidłowość; w takich przypadkach ust. 5 nie ma zastosowania przez okres umożliwiający państwu członkowskiemu lub, w stosownych przypadkach, Europołowi weryfikację prawidłowości tych danych;
 - c) operacyjne dane osobowe muszą być zachowane do celów dowodowych lub ustalenia, dochodzenia lub obrony roszczeń przed sądem;
 - d) osoba, której dane dotyczą, sprzeciwia się usunięciu operacyjnych danych osobowych, a zamiast tego występuje o ograniczenie ich wykorzystywania; lub
 - e) operacyjne dane osobowe są nadal potrzebne do celów archiwalnych w interesie publicznym lub do celów statystycznych.

Artykuł 30

Bezpieczeństwo operacyjnych danych osobowych

Eurojust i państwa członkowskie określają mechanizmy mające na celu zapewnienie uwzględniania środków bezpieczeństwa, o których mowa w art. 91 rozporządzenia (UE) 2018/1725, ponad granicami systemów informacyjnych.

Artykuł 31

Prawo dostępu przysługujące osobie, której dane dotyczą

1. Osoba, której dane dotyczą, pragnąca skorzystać z prawa dostępu, o którym mowa w art. 80 rozporządzenia (UE) 2018/1725, do dotyczących tej osoby operacyjnych danych osobowych, które są przetwarzane przez Eurojust, może złożyć wniosek do Eurojustu lub do krajowego organu nadzorczego w wybranym przez siebie państwie członkowskiemu. Organ ten niezwłocznie, a w każdym razie nie później niż w ciągu miesiąca od otrzymania wniosku, przekazuje go Eurojustowi.
2. Eurojust odpowiada na wniosek bez zbędnej zwłoki, a w każdym razie nie później niż w ciągu trzech miesięcy od jego otrzymania.
3. Eurojust konsultuje się z właściwymi organami zainteresowanych państw członkowskich w sprawie decyzji podejmowanej w odpowiedzi na wniosek. Decyzja o dostępie do danych jest podejmowana przez Eurojust wyłącznie w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi, których przekazanie takich danych bezpośrednio dotyczy. W przypadku gdy państwo członkowskie sprzeciwia się proponowanej decyzji Eurojustu, przekazuje Eurojustowi uzasadnienie sprzeciwu. Eurojust stosuje się do takiego sprzeciwu. Odnośni przedstawiciele krajowi informują następnie właściwe organy o treści decyzji Eurojustu.
4. Zainteresowani przedstawiciele krajowi rozpatrują wniosek i podejmują decyzję w imieniu Eurojustu. W przypadku gdy zainteresowani przedstawiciele krajowi nie mogą osiągnąć porozumienia, przekazują sprawę kolegium, które podejmuje decyzję w sprawie wniosku większością dwóch trzecich głosów.

*Artykuł 32***Ograniczenia prawa dostępu**

W przypadkach, o których mowa w art. 81 rozporządzenia (UE) 2018/1725, Eurojust przekazuje informacje osobie, której dane dotyczą, po skonsultowaniu się z właściwymi organami zainteresowanych państw członkowskich zgodnie z art. 31 ust. 3 niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 33***Ograniczenia przetwarzania**

Z zastrzeżeniem wyjątków ustanowionych w art. 29 ust. 7 tego rozporządzenia, w przypadku gdy przetwarzanie operacyjnych danych osobowych jest ograniczone na mocy art. 82 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2018/1725 takie operacyjne dane osobowe są przetwarzane wyłącznie do celów ochrony praw osoby, której dane dotyczą, lub innej osoby fizycznej lub prawnej będącej stroną postępowania, którego stroną jest Eurojust, lub do celów określonych w art. 82 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2018/1725.

*Artykuł 34***Udzielenie dostępu do operacyjnych danych osobowych w ramach Eurojustu**

Tylko przedstawiciele krajowi, ich zastępcy i asystenci, upoważnieni oddelegowani eksperci krajowi oraz osoby, o których mowa w art. 20 ust. 3, jeżeli osoby te są podłączone do zautomatyzowanego systemu zarządzania sprawami, oraz upoważniony personel Eurojustu mogą, w celu wykonywania zadań Eurojustu” mieć dostęp do operacyjnych danych osobowych przetwarzanych przez Eurojust z zachowaniem ograniczeń przewidzianych w art. 23, 24 i 25.

*Artykuł 35***Rejestry kategorii czynności przetwarzania**

1. Eurojust prowadzi rejestr wszystkich kategorii czynności przetwarzania, za które odpowiada. Rejestr ten zawiera wszystkie następujące informacje:
 - a) dane kontaktowe Eurojustu oraz imię i nazwisko i dane kontaktowe inspektora ochrony danych;
 - b) cele przetwarzania;
 - c) opis kategorii osób, których dane dotyczą, oraz kategorii operacyjnych danych osobowych;
 - d) kategorie odbiorców, którym operacyjne dane osobowe zostały lub zostaną ujawnione, w tym odbiorców w państwach trzecich lub w organizacjach międzynarodowych;
 - e) w stosownych przypadkach informacje o przekazaniu operacyjnych danych osobowych do państwa trzeciego lub organizacji międzynarodowej, w tym nazwa tego państwa trzeciego lub organizacji międzynarodowej;
 - f) jeżeli jest to możliwe, planowane terminy usunięcia poszczególnych kategorii danych;
 - g) jeżeli jest to możliwe, ogólny opis technicznych i organizacyjnych środków bezpieczeństwa, o których mowa w art. 91 rozporządzenia (UE) 2018/1725.
2. Rejestr, o którym mowa w ust. 1, ma formę pisemną, w tym formę elektroniczną.
3. Eurojust udostępnia rejestr EIOD na jego wniosek.

*Artykuł 36***Wyznaczenie inspektora ochrony danych**

1. Zarząd wyznacza inspektora ochrony danych. Inspektor ochrony danych jest członkiem personelu specjalnie powołanym do pełnienia tej funkcji. Wykonując swoje zadania, inspektor ochrony danych działa niezależnie i nie może przyjmować żadnych instrukcji.
2. Inspektora ochrony danych wybiera się na podstawie jego kwalifikacji zawodowych oraz, w szczególności, wiedzy fachowej na temat prawa i praktyki w dziedzinie ochrony danych oraz umiejętności wypełnienia zadań wynikających z niniejszego rozporządzenia, w szczególności tych, o których mowa w art. 38.
3. Wybór inspektora ochrony danych nie może powodować konfliktu interesów między jego obowiązkami jako inspektora ochrony danych a innymi jego obowiązkami służbowymi, w szczególności w odniesieniu do stosowania niniejszego rozporządzenia.

4. Inspektor ochrony danych zostaje powołany na okres czterech lat i może zostać ponownie powołany na maksymalny łączny okres ośmiu lat. Inspektor ochrony danych może zostać odwołany ze swojego stanowiska przez zarząd tylko za zgodą EIOD, jeśli przestał spełniać warunki konieczne do wykonywania swoich obowiązków.
5. Eurojust publikuje dane kontaktowe inspektora ochrony danych i przekazuje je EIOD.

Artykuł 37

Status inspektora ochrony danych

1. Eurojust zapewnia właściwe i odpowiednio wczesne włączanie inspektora ochrony danych we wszystkie sprawy dotyczące ochrony danych osobowych.
2. Eurojust wspiera inspektora ochrony danych w wypełnianiu przez niego zadań, o których mowa w art. 38, zapewniając mu zasoby i personel niezbędne do wykonywania tych zadań oraz dostęp do danych osobowych i operacji przetwarzania, a także zasoby niezbędne do utrzymania jego wiedzy fachowej.
3. Eurojust zapewnia, aby inspektor ochrony danych nie otrzymywał instrukcji dotyczących wykonywania swoich zadań. Inspektor ochrony danych nie może zostać odwołany ani ukarany przez zarząd za wypełnianie swoich zadań. Inspektor ochrony danych podlega bezpośrednio kolegium w odniesieniu do operacyjnych danych osobowych oraz zarządowi w odniesieniu do administracyjnych danych osobowych.
4. Osoby, których dane dotyczą, mogą kontaktować się z inspektorem ochrony danych we wszystkich sprawach związanych z przetwarzaniem ich danych osobowych oraz z wykonywaniem praw przysługujących im na mocy niniejszego rozporządzenia oraz na mocy rozporządzenia (UE) 2018/1725.
5. Zarząd przyjmuje przepisy wykonawcze dotyczące inspektora ochrony danych. Przepisy wykonawcze dotyczą w szczególności procedury wyboru na stanowisko inspektora ochrony danych, odwołania z tego stanowiska, a także zadań, obowiązków i uprawnień oraz ochrony niezależności inspektora ochrony danych.
6. Inspektor ochrony danych i jego personel podlegają obowiązkowi zachowania poufności zgodnie z art. 72.
7. Administrator i podmiot przetwarzający, odpowiedni komitet personelu i dowolne osoby mogą konsultować się z inspektorem ochrony danych, w każdej sprawie dotyczącej wykładni lub stosowania niniejszego rozporządzenia i rozporządzenia (UE) 2018/1725 bez korzystania z kanałów oficjalnych. Nikt nie może doznać uszczerbku z powodu tego, że zwrócił uwagę odpowiedniego inspektora ochrony danych na fakt zarzucanego naruszenia niniejszego rozporządzenia lub rozporządzenia (UE) 2018/1725.
8. Po powołaniu na stanowisko inspektor ochrony danych jest rejestrowany u EIOD przez Eurojust.

Artykuł 38

Zadania inspektora ochrony danych

1. W odniesieniu do przetwarzania danych osobowych inspektor ochrony danych ma w szczególności następujące zadania:
 - a) zapewnienie w sposób niezależny przestrzegania przez Eurojust przepisów dotyczących ochrony danych zawartych w niniejszym rozporządzeniu, rozporządzenia (UE) nr 2018/1725 oraz odpowiednich przepisów dotyczących ochrony danych zawartych w regulaminie wewnętrznym Eurojust; obejmuje to monitorowanie przestrzegania niniejszego rozporządzenia, rozporządzenia (UE) 2018/1725, innych unijnych lub krajowych przepisów o ochronie danych oraz strategii Eurojustu w dziedzinie ochrony danych osobowych, w tym podziału obowiązków, działań uświadamiających, szkoleń pracowników uczestniczących w operacjach przetwarzania oraz powiązanych z tym audytów;
 - b) informowanie Eurojustu oraz pracowników, którzy przetwarzają dane osobowe, o obowiązkach spoczywających na nich na mocy niniejszego rozporządzenia, rozporządzenia (UE) 2018/1725 oraz innych unijnych lub krajowych przepisów o ochronie danych i doradzanie im w tej sprawie;
 - c) udzielanie na wniosek porad co do oceny skutków dla ochrony danych oraz monitorowanie jej wyników zgodnie z art. 89 rozporządzenia 2018/1725;
 - d) zapewnianie, aby przekazywanie i otrzymywanie danych osobowych było rejestrowane zgodnie z przepisami, które zostaną określone w regulaminie wewnętrznym Eurojustu;

- e) współpraca z pracownikami Eurojustu odpowiedzialnymi za procedury, szkolenia i doradztwo w zakresie przetwarzania danych;
- f) współpraca z EIOD;
- g) zapewnianie, aby osoby, których dane dotyczą, były informowane o prawach przysługujących im na mocy niniejszego rozporządzenia oraz rozporządzenia (UE) 2018/1725;
- h) pełnienie funkcji punktu kontaktowego dla EIOD w kwestiach związanych z przetwarzaniem, w tym z uprzednimi konsultacjami, o których mowa w art. 90 rozporządzenia (UE) 2018/1725, oraz w stosownych przypadkach prowadzenie konsultacji we wszelkich innych sprawach;
- i) udzielanie na wniosek porad co do konieczności zgłoszenia naruszenia ochrony danych osobowych lub zawiadomienia o takim naruszeniu na podstawie przepisów art. 92 i 93 rozporządzenia (UE) 2018/1725;
- j) przygotowanie rocznego sprawozdania i przekazanie go zarządowi, kolegium oraz EIOD.

2. Inspektor ochrony danych pełni funkcje określone w rozporządzeniu (UE) 2018/1725 w odniesieniu do administracyjnych danych osobowych.

3. Inspektor ochrony danych i pracownicy Eurojustu wspomagający inspektora ochrony danych w wykonywaniu jego obowiązków mają dostęp do danych osobowych przetwarzanych przez Eurojust oraz do jego pomieszczeń w zakresie niezbędnym do realizacji swoich zadań.

4. Jeśli inspektor ochrony danych uzna, że przepisy rozporządzenia (UE) 2018/1725 dotyczące przetwarzania administracyjnych danych osobowych lub że przepisy niniejszego rozporządzenia lub art. 3 i rozdział IX rozporządzenia (UE) 2018/1725 dotyczące przetwarzania operacyjnych danych osobowych nie są przestrzegane, informuje o tym zarząd i wzywa go do usunięcia tego naruszenia w określonym terminie. Jeżeli zarząd nie usunie w określonym terminie naruszenia, inspektor ochrony danych przekazuje sprawę EIOD.

Artykuł 39

Zgłoszenie naruszenia ochrony danych osobowych odpowiednim organom

1. Jeżeli dojdzie do naruszenia ochrony danych osobowych, Eurojust bez zbędnej zwłoki zgłasza to naruszenie właściwym organom zainteresowanych państw członkowskich.
2. W zgłoszeniu, o którym mowa w ust. 1, muszą znaleźć się co najmniej:
 - a) opis charakteru naruszenia ochrony danych osobowych, w tym jeżeli to możliwe i stosowne, wskazanie kategorii i liczby osób, których dane dotyczą, oraz kategorii i liczby rekordów danych, których dotyczy naruszenie;
 - b) opis prawdopodobnych konsekwencji naruszenia ochrony danych osobowych;
 - c) opis środków zaproponowanych lub przedsięwziętych przez Eurojust w celu zaradzenia naruszeniu ochrony danych osobowych oraz
 - d) w stosownych przypadkach zalecenie co do środków mających zminimalizować ewentualne negatywne skutki naruszenia ochrony danych osobowych.

Artykuł 40

Nadzór ze strony EIOD

1. EIOD jest odpowiedzialny za monitorowanie i zapewnianie stosowania przepisów niniejszego rozporządzenia i rozporządzenia (UE) 2018/1725 dotyczących ochrony podstawowych praw i wolności osób fizycznych w zakresie przetwarzania operacyjnych danych osobowych przez Eurojust oraz za doradzanie Eurojustowi i osobom, których dane dotyczą, we wszelkich sprawach związanych z przetwarzaniem operacyjnych danych osobowych. W tym celu EIOD wykonuje obowiązki określone w ust. 2 niniejszego artykułu, korzysta z uprawnień przyznanych mu w ust. 3 niniejszego artykułu i współpracuje z krajowymi organami nadzorczymi zgodnie z art. 42.

2. EIOD ma na mocy niniejszego rozporządzenia oraz rozporządzenia (UE) 2018/1725 następujące obowiązki:

- a) przyjmowanie i rozpatrywanie skargi oraz informowanie osoby, której dane dotyczą, w rozsądnym terminie, o wyniku tych działań;

- b) prowadzenie postępowań wyjaśniających, zarówno z własnej inicjatywy, jak i na podstawie skarg, oraz informowanie osoby, której dane dotyczą, w rozsądnym terminie, o wyniku tych postępowań;
- c) monitorowanie i zapewnianie stosowania przez Eurojust przepisów niniejszego rozporządzenia oraz rozporządzenia (UE) 2018/1725 dotyczących ochrony osób fizycznych w odniesieniu do przetwarzania operacyjnych danych osobowych przez Eurojust;
- d) doradzanie Eurojustowi – z własnej inicjatywy lub w odpowiedzi na konsultacje – we wszystkich kwestiach związanych z przetwarzaniem operacyjnych danych osobowych, w szczególności zanim Eurojust przyjmie przepisy wewnętrzne dotyczące ochrony podstawowych praw i wolności w odniesieniu do przetwarzania operacyjnych danych osobowych.
3. Na mocy niniejszego rozporządzenia oraz rozporządzenia (UE) 2018/1725, uwzględniając skutki dla postępowań przygotowawczych oraz wniesienia i popierania oskarżeń w państwach członkowskich, EIOD może:
- a) doradzać osobom, których dane dotyczą, w kwestii korzystania z ich praw;
- b) przekazać sprawę Eurojustowi w przypadku zarzutu naruszenia przepisów regulujących przetwarzanie operacyjnych danych osobowych i w stosownych przypadkach przedstawić propozycje usunięcia tego naruszenia i poprawy ochrony osób, których dane dotyczą;
- c) konsultować się z Eurojustem, jeżeli wnioski o skorzystanie z określonych praw w odniesieniu do operacyjnych danych osobowych zostały odrzucone z naruszeniem art. 31, 32 lub 33 niniejszego rozporządzenia lub art. 77–82 lub art. 84 rozporządzenia (UE) 2018/1725;
- d) ostrzegać Eurojust;
- e) nakazać Eurojustowi, by dokonał sprostowania operacyjnych danych osobowych przetwarzanych przez Eurojust z naruszeniem przepisów dotyczących przetwarzania operacyjnych danych osobowych, ograniczył przetwarzanie takich danych lub usunął takie dane oraz by powiadomił o takich działaniach osoby trzecie, którym takie dane zostały ujawnione, o ile nie koliduje to z zadaniami Eurojustu określonymi w art. 2;
- f) przekazać sprawę Trybunałowi Sprawiedliwości Unii Europejskiej (zwanemu dalej „Trybunałem”) zgodnie z warunkami określonymi w TFUE;
- g) interweniować w sprawach wniesionych do Trybunału.
4. EIOD ma dostęp do operacyjnych danych osobowych przetwarzanych przez Eurojust oraz do jej pomieszczeń w zakresie niezbędnym do realizacji swoich zadań.
5. EIOD sporządza roczne sprawozdanie ze swej działalności nadzorczej w odniesieniu do Eurojustu. Sprawozdanie to stanowi część sprawozdania rocznego EIOD, o którym mowa w art. 60 rozporządzenia (UE) 2018/1725. Krajowe organy nadzorcze są proszone o przedstawienie uwag na temat tego sprawozdania, zanim stanie się ono częścią sprawozdania rocznego EIOD, o którym mowa w art. 60 rozporządzenia (UE) 2018/1725. EIOD w największym możliwym stopniu uwzględni uwagi krajowych organów nadzorczych i w każdym razie odnosi się do nich w sprawozdaniu rocznym.
6. Na wniosek EIOD Eurojust współpracuje z nim w wykonywaniu jego obowiązków.

Artykuł 41

Obowiązek zachowania tajemnicy służbowej przez EIOD

1. EIOD oraz jego pracownicy podlegają – w trakcie kadencji i po jej zakończeniu – obowiązkowi zachowania tajemnicy służbowej w odniesieniu do wszelkich informacji poufnych, które uzyskali w trakcie wykonywania obowiązków służbowych.
2. EIOD, w ramach wykonywania swoich uprawnień nadzorczych, uwzględni w najwyższym stopniu tajemnicę postępowania sądowego i postępowania przygotowawczego, zgodnie z prawem Unii lub prawem państwa członkowskiego.

Artykuł 42

Współpraca między EIOD a krajowymi organami nadzorczymi

1. EIOD działa w ścisłej współpracy z krajowymi organami nadzorczymi w konkretnych kwestiach wymagających podjęcia działań krajowych, w szczególności jeżeli EIOD lub krajowy organ nadzorczy stwierdzi znaczące rozbieżności między praktykami państw członkowskich lub stwierdzi potencjalnie niezgodne z prawem przekazanie przy wykorzystaniu kanałów komunikacji Eurojustu, lub w kontekście zapytań zgłoszonych przez co najmniej jeden krajowy organ nadzorczy w sprawie wykonania i wykładni niniejszego rozporządzenia.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, zapewnia się skoordynowany nadzór zgodnie z art. 62 rozporządzenia (UE) nr 2018/1725.

3. EIOD w pełni informuje krajowe organy nadzorcze o wszelkich kwestiach, które mają na nie bezpośredni wpływ lub dotyczą ich w inny sposób. Na wniosek co najmniej jednego krajowego organu nadzorczego EIOD informuje te organy o konkretnych kwestiach.

4. W przypadkach dotyczących danych pochodzących z co najmniej jednego państwa członkowskiego, w tym w przypadkach, o których mowa w art. 43 ust. 3, EIOD konsultuje się z zainteresowanymi krajowymi organami nadzorczymi. EIOD nie podejmuje decyzji o dalszych działaniach, zanim te krajowe organy nadzorcze nie poinformują EIOD o zajmowanym stanowisku w określonym przez EIOD terminie. Termin ten nie może być krótszy niż jeden miesiąc ani dłuższy niż trzy miesiące. EIOD uwzględni w największym możliwym stopniu stanowisko zainteresowanych krajowych organów nadzorczych. W przypadkach gdy EIOD nie zamierza uwzględnić tego stanowiska, informuje o tym te organy, przedstawia uzasadnienie i kieruje daną sprawą do Europejskiej Rady Ochrony Danych.

W przypadkach uznanych przez EIOD za nadzwyczaj pilne może on podjąć natychmiastowe działania. W takich przypadkach EIOD niezwłocznie informuje krajowe organy nadzorcze i wykazuje pilny charakter sytuacji, a także uzasadnia podjęte przez niego działanie.

5. Krajowe organy nadzorcze informują EIOD o wszelkich działaniach, które podejmują w odniesieniu do przekazywania, pobierania lub każdego innego udostępniania operacyjnych danych osobowych przez państwa członkowskie na mocy niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 43

Prawo do złożenia skargi do EIOD w odniesieniu do operacyjnych danych osobowych

1. Każda osoba, której dane dotyczą, ma prawo do złożenia skargi do EIOD, jeżeli uważa, że przetwarzanie przez Eurojust dotyczących jej operacyjnych danych osobowych nie jest zgodne z niniejszym rozporządzeniem lub rozporządzeniem (UE) 2018/1725.

2. Jeżeli skarga dotyczy decyzji, o której mowa w art. 31, 32 lub 33 niniejszego rozporządzenia lub art. 80, 81 lub 82 rozporządzenia (UE) 2018/1725, EIOD zasięga opinii krajowych organów nadzorczych lub właściwego organu sądowego państwa członkowskiego, które dostarczyło dane, lub bezpośrednio zainteresowanego państwa członkowskiego. Przy podejmowaniu decyzji, która może obejmować odmowę udostępnienia jakichkolwiek informacji, EIOD uwzględni opinię krajowego organu nadzorczego lub właściwego organu sądowego.

3. Jeżeli skarga dotyczy przetwarzania danych dostarczonych Eurojustowi przez państwo członkowskie, EIOD i krajowy organ nadzorczy państwa członkowskiego, które dostarczyło te dane, zapewniają, działając w zakresie swoich odpowiednich kompetencji, prawidłowe przeprowadzenie niezbędnych kontroli zgodności przetwarzania tych danych z prawem.

4. Jeżeli skarga dotyczy przetwarzania danych dostarczonych Eurojustowi przez organy lub jednostki organizacyjne Unii, przez państwa trzecie lub organizacje międzynarodowe lub przetwarzania danych pobranych przez Eurojust z publicznie dostępnych źródeł, EIOD zapewnia prawidłowe przeprowadzenie przez Eurojust niezbędnych kontroli zgodności przetwarzania tych danych z prawem.

5. EIOD informuje osobę, której dane dotyczą, o przebiegu i wyniku rozpatrzenia skargi, jak również o możliwości wniesienia środka odwoławczego na mocy art. 44.

Artykuł 44

Prawo do kontroli sądowej w odniesieniu do decyzji EIOD

Odwołania od decyzji EIOD dotyczących operacyjnych danych osobowych wnoszone są do Trybunału.

Artykuł 45

Odpowiedzialność w sprawach dotyczących ochrony danych

1. Eurojust przetwarza operacyjne dane osobowe w taki sposób, by można było ustalić, który organ dostarczył dane lub skąd je pobrano.

2. Za prawidłowość operacyjnych danych osobowych odpowiada:

a) Eurojust – w odniesieniu do operacyjnych danych osobowych dostarczonych przez państwo członkowskie lub instytucję, organ lub jednostkę organizacyjną Unii, w przypadku gdy dostarczone dane uległy zmianie w toku ich przetwarzania przez Eurojust;

- b) państwo członkowskie lub instytucja, organ lub jednostka organizacyjna Unii, które dostarczyły danych Eurojustowi – w przypadku gdy dostarczone dane nie uległy zmianie w toku ich przetwarzania przez Eurojust;
- c) Eurojust – w odniesieniu do operacyjnych danych osobowych dostarczonych przez państwa trzecie lub organizacje międzynarodowe, a także w odniesieniu do operacyjnych danych osobowych pobranych przez Eurojust z publicznie dostępnych źródeł.
3. Za zgodność z rozporządzeniem (UE) 2018/1725 w odniesieniu do administracyjnych danych osobowych oraz za zgodność z niniejszym rozporządzeniem, z art. 3 i z rozdziałem IX rozporządzenia (UE) 2018/1725 w odniesieniu do operacyjnych danych osobowych odpowiada Eurojust.

Za zgodność przekazania operacyjnych danych osobowych z prawem odpowiada:

- a) państwo członkowskie – w przypadku gdy państwo członkowskie dostarczyło te operacyjne dane osobowe Eurojustowi;
- b) Eurojust – w przypadku gdy Eurojust dostarczył operacyjne dane osobowe państwom członkowskim, instytucjom, organom lub jednostkom organizacyjnym Unii, państwom trzecim lub organizacjom międzynarodowym.
4. Z zastrzeżeniem innych przepisów niniejszego rozporządzenia Eurojust jest odpowiedzialny za wszystkie dane, które przetwarza..

Artykuł 46

Odpowiedzialność za nieuprawnione lub niewłaściwe przetwarzanie danych

1. Zgodnie z art. 340 TFUE Eurojust odpowiada za wszelkie szkody wyrządzone osobom fizycznym, wynikające z prowadzonego przez niego nieuprawnionego lub niewłaściwego przetwarzania danych.
2. Skargi przeciwko Eurojustowi dotyczące odpowiedzialności, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, rozstrzyga Trybunał zgodnie z art. 268 TFUE.
3. Każde państwo członkowskie jest odpowiedzialne, zgodnie z jego prawem krajowym, za wszelkie szkody wyrządzone osobom fizycznym, wynikające z prowadzonego przez nie nieuprawnionego lub niewłaściwego przetwarzania danych przekazanych do Eurojustu.

ROZDZIAŁ V

STOSUNKI Z PARTNERAMI

SEKCJA I

przepisy wspólne

Artykuł 47

Przepisy wspólne

1. W zakresie, w jakim jest to konieczne do wykonywania zadań Eurojustu, może on nawiązywać i prowadzić współpracę z instytucjami, organami i jednostkami organizacyjnymi Unii zgodnie z ich odpowiednimi celami, z właściwymi organami państw trzecich i organizacjami międzynarodowymi, zgodnie ze strategią współpracy, o której mowa w art. 52.
2. W zakresie, w jakim jest to istotne dla wykonywania zadań Eurojustu, z zastrzeżeniem wszelkich ograniczeń zgodnie z art. 21 ust. 8 i art. 76, Eurojust może wymieniać wszystkie informacje, z wyjątkiem danych osobowych, bezpośrednio z podmiotami, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.
3. Do celów określonych w ust. 1 i 2 Eurojust może zawierać uzgodnienia robocze z podmiotami, o których mowa w ust. 1. Takie uzgodnienia robocze nie stanowią podstawy do umożliwienia wymiany danych osobowych i nie są wiążące dla Unii ani jej państw członkowskich.
4. Eurojust może otrzymywać i przetwarzać dane osobowe pochodzące od podmiotów, o których mowa w ust. 1, w zakresie, w jakim jest to niezbędne do realizacji jego zadań, z zastrzeżeniem mających zastosowanie przepisów dotyczących ochrony danych.
5. Eurojust przekazuje dane osobowe instytucjom, organom lub jednostkom organizacyjnym Unii, państwom trzecim lub organizacjom międzynarodowym wyłącznie wtedy, jeżeli jest to konieczne do wykonania jego zadań oraz jest zgodne z art. 55 i 56. Jeżeli dane, które mają zostać przekazane, zostały dostarczone przez państwo członkowskie, Eurojust uzyskuje zgodę odpowiedniego właściwego organu w tym państwie członkowskim, chyba że dane państwo członkowskie udzieliło uprzedniej zgody na takie dalsze przekazanie, ogólnie lub na specjalnych warunkach. Taką zgodę można w każdej chwili wycofać.

6. W przypadku gdy państwo członkowskie, instytucje, organy lub jednostki organizacyjne Unii, państwa trzecie lub organizacje międzynarodowe otrzymały dane osobowe od Eurojustu, dalsze przekazywanie takich danych osobom trzecim jest zakazane, chyba że spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) Eurojust uzyskał uprzednią zgodę państwa członkowskiego, które dostarczyło te dane;
- b) Eurojust, po rozważeniu okoliczności przedmiotowej sprawy, udzielił na to wyraźnej zgody;
- c) dalsze przekazanie odbywa się wyłącznie w określonym celu, który nie jest niezgodny z celem, dla którego dane te zostały przesłane.

SEKCJA II

Stosunki z partnerami w Unii

Artykuł 48

Współpraca z Europejską Siecią Sądową i innymi sieciami działającymi w Unii, które prowadzą współpracę wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych

1. Eurojust utrzymuje uprzywilejowane stosunki z Europejską Siecią Sądową w sprawach karnych, oparte na konsultacjach i komplementarności, w szczególności między przedstawicielem krajowym, punktami kontaktowymi Europejskiej Sieci Sądowej w tym samym państwie członkowskim, co przedstawiciel krajowy oraz korespondentami krajowymi Eurojustu i Europejskiej Sieci Sądowej. W celu zapewnienia skutecznej współpracy podejmuje się następujące środki:

- a) w poszczególnych przypadkach przedstawiciele krajowi informują punkty kontaktowe Europejskiej Sieci Sądowej o wszelkich sprawach, w przypadku których uważają, że Sieć ta ma lepsze warunki, by się nimi zająć;
- b) sekretariat Europejskiej Sieci Sądowej stanowi część personelu Eurojustu; działa on jako odrębna jednostka; może on korzystać z administracyjnych zasobów Eurojustu, które są potrzebne Europejskiej Sieci Sądowej do realizacji jej zadań, w tym do pokrywania kosztów posiedzeń plenarnych Sieci;
- c) punkty kontaktowe Europejskiej Sieci Sądowej mogą być zapraszane, w poszczególnych przypadkach, do udziału w posiedzeniach Eurojustu;
- d) Eurojust i Europejska Sieć Sądowa mogą korzystać z krajowego systemu koordynacyjnego Eurojustu przy ustalaniu, na podstawie art. 20 ust. 7 lit. b), czy dany wniosek należy rozpatrywać z wykorzystaniem Eurojustu, czy Europejskiej Sieci Sądowej.

2. Sekretariat sieci wspólnych zespołów dochodzeniowo-śledczych oraz sekretariat sieci utworzonej decyzją Rady 2002/494/WSiSW stanowią część personelu Eurojustu. Sekretariaty te działają jako odrębne jednostki. Mogą one korzystać z zasobów administracyjnych Eurojustu, które są im potrzebne do realizacji ich zadań. Eurojust zapewnia koordynację między tymi sekretariatami. Niniejszy ustęp stosuje się do sekretariatu każdej odpowiedniej sieci zaangażowanej we współpracę wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, w przypadku której Eurojust ma zapewniać wsparcie w postaci sekretariatu. Eurojust może wspierać odpowiednie sieci i organy europejskie zaangażowane we współpracę wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, w tym w razie potrzeby za pośrednictwem sekretariatu w siedzibie Eurojustu.

3. Sieć utworzona decyzją 2008/852/WSiSW może wystąpić do Eurojustu o zapewnienie jej sekretariatu. W takim przypadku stosuje się ust. 2.

Artykuł 49

Stosunki z Europolem

1. Eurojust podejmuje wszelkie stosowne środki, aby umożliwić Europolowi, w ramach zakresu działania Europolu, pośredni dostęp do informacji dostarczonych Eurojustowi w oparciu o system trafieniowy (figuruje/nie figuruje), z zastrzeżeniem wszelkich ograniczeń wskazanych przez państwo członkowskie, organ lub jednostkę organizacyjną Unii, państwo trzecie lub organizację międzynarodową, które dostarczyły danych informacji. W przypadku trafienia Eurojust wszczyna procedurę, dzięki której można wymieniać informacje będące przedmiotem trafienia, zgodnie z decyzją państwa członkowskiego, organu lub jednostki organizacyjnej Unii, państwa trzeciego lub organizacji międzynarodowej, które dostarczyły informacje Eurojustowi.

2. Wyszukiwania informacji zgodnie z ust. 1 dokonuje się jedynie w celu ustalenia, czy informacje dostępne w Europolu pasują do informacji przetwarzanych w Eurojustcie.

3. Eurojust umożliwia wyszukiwanie zgodnie z ust. 1 jedynie po otrzymaniu od Europolu informacji na temat tego, których członków personelu wyznaczono do przeprowadzenia takiego wyszukiwania.

4. Jeżeli podczas działań Eurojustu związanych z przetwarzaniem informacji w odniesieniu do danego postępowania przygotowawczego Eurojust lub dane państwo członkowskie stwierdzi potrzebę koordynacji, współpracy lub wsparcia zgodnie z zakresem działania Europolu, Eurojust powiadamia o tym Europol oraz wszczyna procedurę wymiany informacji, zgodnie z decyzją państwa członkowskiego dostarczającego informacje. W takim przypadku Eurojust konsultuje się z Europolem.

5. Eurojust nawiązuje i prowadzi ścisłą współpracę z Europolem w stopniu, w jakim jest to istotne dla wykonywania zadań obu agencji oraz dla osiągnięcia ich celów, biorąc pod uwagę potrzebę unikania powielania pracy.

W tym celu dyrektor wykonawczy Europolu i przewodniczący Eurojustu odbywają regularne spotkania, aby omówić kwestie będące przedmiotem wspólnego zainteresowania.

6. Europol przestrzega wszelkich ograniczeń dostępu lub wykorzystywania, na ogólnych lub szczególnych warunkach, które zostały wskazane przez państwo członkowskie, organ lub jednostkę organizacyjną Unii, państwo trzecie lub organizację międzynarodową, w odniesieniu do dostarczonych przez nie informacji.

Artykuł 50

Stosunki z Prokuraturą Europejską

1. Eurojust nawiązuje i utrzymuje bliskie stosunki z Prokuraturą Europejską oparte na wzajemnej współpracy w ramach ich zakresów działania i właściwości oraz na utworzeniu określonych w niniejszym artykule wzajemnych powiązań operacyjnych, administracyjnych i zarządczych. W tym celu przewodniczący Eurojustu i Europejski Prokurator Generalny odbywają regularne spotkania, aby omówić kwestie będące przedmiotem wspólnego zainteresowania. Ich spotkania odbywają się na wniosek przewodniczącego Eurojustu lub Europejskiego Prokuratora Generalnego.

2. Eurojust bez zbędnej zwłoki zajmuje się wnioskami o wsparcie pochodzącymi od Prokuratury Europejskiej i w stosownych przypadkach rozpatruje takie wnioski, jak gdyby otrzymał je od organu krajowego właściwego w zakresie współpracy wymiarów sprawiedliwości.

3. W razie potrzeby, aby wspierać współpracę podjętą zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, Eurojust korzysta z krajowych systemów koordynacyjnych Eurojustu utworzonych zgodnie z art. 20, a także ze stosunków nawiązanych z państwami trzecimi, w tym za pośrednictwem swoich sędziów łącznikowych.

4. W kwestiach operacyjnych odnoszących się do właściwości Prokuratury Europejskiej Eurojust informuje Prokuraturę Europejską oraz, w stosownych przypadkach, włącza ją w swoje działania dotyczące spraw transgranicznych, w tym przez:

a) udostępnienie informacji dotyczących prowadzonych przez siebie spraw, w tym danych osobowych, zgodnie z odpowiednimi przepisami niniejszego rozporządzenia;

b) zwrócenie się do Prokuratury Europejskiej o wsparcie.

5. Eurojust ma pośredni dostęp do informacji znajdujących się w systemie zarządzania sprawami Prokuratury Europejskiej w oparciu o system trafieniowy (figuruje/nie figuruje). Ilekroć znalezione zostanie dopasowanie między danymi wprowadzonymi do systemu zarządzania sprawami przez Prokuraturę Europejską a danymi będącymi w posiadaniu Eurojustu, o znalezieniu takiego dopasowania powiadamia się zarówno Eurojust, jak i Prokuraturę Europejską, a także państwo członkowskie, które dostarczyło dane Eurojustowi. Eurojust podejmuje stosowne środki, aby umożliwić Prokuraturze Europejskiej pośredni dostęp do informacji w systemie zarządzania sprawami w oparciu o system trafieniowy (figuruje/nie figuruje).

6. Prokuratura Europejska może korzystać ze wsparcia i zasobów administracyjnych Eurojustu. W tym celu Eurojust może świadczyć na rzecz Prokuratury Europejskiej usługi będące przedmiotem wspólnego zainteresowania. Szczegóły są regulowane w drodze uzgodnień.

Artykuł 51

Stosunki z pozostałymi organami i jednostkami organizacyjnymi Unii

1. Eurojust nawiązuje i prowadzi współpracę z Europejską Siecią Szkolenia Kadr Wymiaru Sprawiedliwości.

2. OLAF wspomaga pracę koordynacyjną Eurojustu w zakresie ochrony interesów finansowych Unii zgodnie ze swoim zakresem działania na mocy rozporządzenia (UE, Euratom) nr 883/2013.

3. Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej wspomaga pracę Eurojustu, w tym przez przesyłanie stosownych informacji przetwarzanych zgodnie z jego zakresem działania i zadaniami wynikającymi z art. 8 ust. 1 lit. m) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1624⁽¹⁾. Przetwarzanie przez Europejską Agencję Straży Granicznej i Przybrzeżnej danych osobowych w związku z tym jest regulowane rozporządzeniem (UE) 2018/1725.

4. Do celów odbioru i przekazywania informacji między Eurojustem a OLAF, z zastrzeżeniem art. 8 niniejszego rozporządzenia, państwa członkowskie zapewniają, by przedstawiciele krajowi Eurojustu uważani byli za właściwe organy państw członkowskich wyłącznie do celów rozporządzenia (UE, Euratom) nr 883/2013. Wymiana informacji między OLAF a przedstawicielami krajowymi prowadzona jest z zastrzeżeniem obowiązków przekazywania informacji innym właściwym organom na mocy tych rozporządzeń.

SEKCJA III

Współpraca międzynarodowa

Artykuł 52

Stosunki z organami państw trzecich i organizacjami międzynarodowymi

1. Eurojust może nawiązywać i prowadzić współpracę z organami państw trzecich i organizacjami międzynarodowymi.

W tym celu Eurojust, w porozumieniu z Komisją, opracowuje co cztery lata strategię współpracy, określającą państwa trzecie i organizacje międzynarodowe, z którymi ze względów operacyjnych należy współpracować.

2. Eurojust może zawierać uzgodnienia robocze z podmiotami, o których mowa w art. 47 ust. 1.

3. W porozumieniu z zainteresowanymi właściwymi organami Eurojust może wyznaczać punkty kontaktowe w państwach trzecich w celu ułatwienia współpracy stosownie do potrzeb operacyjnych Eurojustu.

Artykuł 53

Sędziowie łącznikowi skierowani na placówkę do państw trzecich

1. Z myślą o ułatwieniu współpracy wymiarów sprawiedliwości z państwami trzecimi w przypadkach, gdy Eurojust zapewni pomoc zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, kolegium może skierować sędziów łącznikowych na placówkę do państwa trzeciego, jeżeli z właściwym organem tego państwa trzeciego zawarto uzgodnienia robocze, o których mowa w art. 47 ust. 3.

2. Zadania sędziów łącznikowych obejmują wszelkie działania zmierzające do wspierania i przyspieszania wszelkich form współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, w szczególności przez tworzenie bezpośrednich powiązań z właściwymi organami danego państwa trzeciego. W ramach wykonywania swoich zadań sędziowie łącznikowi mogą dokonywać wymiany operacyjnych danych osobowych z właściwymi organami danego państwa trzeciego zgodnie z art. 56.

3. Sędzia łącznikowy, o którym mowa w ust. 1, musi posiadać doświadczenie w pracy z Eurojustem i odpowiedni poziom wiedzy o współpracy wymiarów sprawiedliwości i działaniu Eurojustu. Skierowanie sędziego łącznikowego na placówkę z ramienia Eurojustu zależy od uprzedniej zgody samego sędziego i jego państwa członkowskiego.

4. Jeżeli sędzia łącznikowy skierowany przez Eurojust na placówkę został wybrany spośród przedstawicieli krajowych, ich zastępców lub asystentów:

a) zainteresowane państwo członkowskie wyznacza inną osobę, która zastępuje go na stanowisku przedstawiciela krajowego, jego zastępcy lub asystenta;

b) nie jest on dłużej uprawniony do wykonywania uprawnień przyznanych mu zgodnie z art. 8.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1624 z dnia 14 września 2016 r. w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 i uchylające rozporządzenie (WE) nr 863/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady, rozporządzenie Rady (WE) nr 2007/2004 i decyzję Rady 2005/267/WE (Dz.U. L 251 z 16.9.2016, s. 1).

5. Z zastrzeżeniem art. 110 regulaminu pracowniczego urzędników, kolegium opracowuje warunki kierowania sędziów łącznikowych na placówki, z uwzględnieniem poziomu wynagrodzenia. Kolegium przyjmuje w tym zakresie niezbędne środki wykonawcze w porozumieniu z Komisją.
6. Działania sędziów łącznikowych skierowanych na placówkę przez Eurojust podlegają nadzorowi EIOD. Sędziowie łącznikowi składają sprawozdanie kolegium, które w odpowiedni sposób w sprawozdaniu rocznym informuje Parlament Europejski i Radę o ich działaniach. Sędziowie łącznikowi informują przedstawicieli krajowych i właściwe organy krajowe o wszystkich sprawach dotyczących ich państwa członkowskiego.
7. Właściwe organy państw członkowskich i sędziowie łącznikowi, o których mowa w ust. 1, mogą kontaktować się ze sobą bezpośrednio. W takim przypadku sędzia łącznikowy informuje o takich kontaktach zainteresowanego przedstawiciela krajowego.
8. Sędziowie łącznikowi, o których mowa w ust. 1, są podłączeni do systemu zarządzania sprawami.

Artykuł 54

Wnioski o współpracę wymiarów sprawiedliwości skierowane do państw trzecich i składane przez te państwa

1. Eurojust może za zgodą zainteresowanych państw członkowskich koordynować wykonanie wniosków państwa trzeciego o współpracę wymiarów sprawiedliwości, jeżeli wnioski takie wymagają wykonania w co najmniej dwóch państwach członkowskich w ramach tego samego postępowania przygotowawczego. Takie wnioski mogą być także przekazywane Eurojustowi przez właściwe organy krajowe.
2. W nagłych przypadkach oraz zgodnie z art. 19 wnioski, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, wydane przez państwo trzecie, które zawarło z Eurojustem umowę o współpracy lub uzgodnienia robocze, może przyjmować i przekazywać DMK.
3. Z zastrzeżeniem art. 3 ust. 5, jeżeli wnioski o współpracę wymiarów sprawiedliwości dotyczące tego samego postępowania przygotowawczego i wymagające wykonania w państwie trzecim są składane przez zainteresowane państwo członkowskie, Eurojust podejmuje działania w celu ułatwienia współpracy wymiarów sprawiedliwości z tym państwem trzecim.

SEKCJA IV

Przekazywanie danych osobowych

Artykuł 55

Przesyłanie operacyjnych danych osobowych instytucjom, organom i jednostkom organizacyjnym Unii

1. Z zastrzeżeniem dalszych ograniczeń na mocy niniejszego rozporządzenia, w szczególności zgodnie z art. 21 ust. 8, art. 47 ust. 5 i art. 76, Eurojust przesyła operacyjne dane osobowe innym instytucjom, organom lub jednostkom organizacyjnym Unii wyłącznie wówczas, gdy dane te są niezbędne do zgodnego z prawem wykonywania zadań leżących w zakresie właściwości tych instytucji, organów lub jednostek organizacyjnych Unii.
2. Jeżeli operacyjne dane osobowe są przesyłane na wniosek innej instytucji, organu lub jednostki organizacyjnej Unii, zarówno administrator, jak i odbiorca ponoszą odpowiedzialność za zgodność z prawem tego przesłania.

Eurojust jest zobowiązany do sprawdzenia zakresu właściwości tej innej instytucji, organu lub jednostki organizacyjnej Unii i dokonania wstępnej oceny niezbędności przesłania operacyjnych danych osobowych. W razie wątpliwości, czy jest to niezbędne, Eurojust występuje do odbiorcy o udzielenie dalszych informacji.

Inna instytucja, organ lub jednostka organizacyjna Unii zapewnia, by niezbędność przesłania operacyjnych danych mogła być zweryfikowana po dokonaniu przesłania.

3. Inna instytucja, organ lub jednostka organizacyjna Unii przetwarza operacyjne dane osobowe tylko do celów, dla których zostały one przesłane.

Artykuł 56

Zasady ogólne dotyczące przekazywania operacyjnych danych osobowych do państw trzecich i organizacji międzynarodowych

1. Eurojust może przekazywać operacyjne dane osobowe do państwa trzeciego lub organizacji międzynarodowej – z zastrzeżeniem przestrzegania mających zastosowanie przepisów dotyczących ochrony danych i innych przepisów niniejszego rozporządzenia – tylko wtedy, gdy spełnione są następujące warunki:

- a) przekazanie jest niezbędne do wykonywania przez Eurojust jego zadań;
- b) organ państwa trzeciego lub organizacja międzynarodowa, którym przekazywane są dane operacyjne, są właściwe w zakresie ścigania przestępstw i spraw karnych;
- c) jeżeli operacyjne dane osobowe, które mają zostać przekazane zgodnie z niniejszym artykułem, zostały przesłane lub udostępnione Eurojustowi przez jedno z państw członkowskich, Eurojust uzyskuje uprzednią zgodę odpowiedniego właściwego organu tego państwa członkowskiego zgodnie z jego prawem krajowym, chyba że to państwo członkowskie zezwoliło na takie przekazywanie danych – ogólnie lub pod określonymi warunkami;
- d) w przypadku dalszego przekazania danych przez państwo trzecie lub organizację międzynarodową do innego państwa trzeciego lub organizacji międzynarodowej Eurojust wymaga od przekazującego państwa trzeciego lub przekazującej organizacji międzynarodowej uzyskania uprzedniej zgody Eurojustu na to dalsze przekazanie.

Eurojust może udzielić zgody na mocy lit. d) wyłącznie po uzyskaniu uprzedniej zgody państwa członkowskiego, z którego dane pochodzą, po należytym uwzględnieniu wszystkich istotnych czynników, w tym wagi przestępstwa, celu, w jakim operacyjne dane osobowe zostały pierwotnie przekazane, oraz stopnia ochrony danych osobowych w państwie trzecim lub organizacji międzynarodowej, do których operacyjne dane osobowe mają zostać dalej przekazane.

2. Z zastrzeżeniem warunków określonych w ust. 1 niniejszego artykułu Eurojust może przekazać operacyjne dane osobowe do państwa trzeciego lub organizacji międzynarodowej tylko w następujących przypadkach:

- a) gdy Komisja stwierdziła w drodze decyzji na podstawie art. 57, że dane państwo trzecie lub dana organizacja międzynarodowa zapewniają odpowiedni poziom ochrony, lub – w razie braku takiej decyzji stwierdzającej odpowiedni poziom ochrony – przewidziane są lub istnieją odpowiednie zabezpieczenia zgodnie z art. 58 ust. 1, lub w razie braku zarówno decyzji stwierdzającej odpowiedni poziom ochrony, jak i takich odpowiednich zabezpieczeń, zastosowanie ma odstępstwo w szczególnych sytuacjach zgodnie z art. 59 ust. 1;
- b) przed dniem 12 grudnia 2019 r. zawarto umowę o współpracy umożliwiającą wymianę operacyjnych danych osobowych między Eurojustem a danym państwem trzecim lub organizacją międzynarodową zgodnie z art. 26a decyzji 2002/187/WSiSW; lub
- c) zawarto umowę międzynarodową między Unią a danym państwem trzecim lub organizacją międzynarodową zgodnie z art. 218 TFUE, która przewiduje odpowiednie zabezpieczenia w odniesieniu do ochrony prywatności oraz podstawowych praw i wolności osób fizycznych.

3. Uzgodnienia robocze, o których mowa w art. 47 ust. 3, mogą być wykorzystywane do określania zasad wykonywania umów lub decyzji stwierdzających odpowiedni poziom ochrony, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu.

4. Eurojust może w nagłych przypadkach przekazywać operacyjne dane osobowe bez uprzedniej zgody państwa członkowskiego, o której mowa w ust. 1 lit. c). Eurojust może tego dokonać wyłącznie wtedy, gdy przekazanie operacyjnych danych osobowych jest niezbędne do zapobieżenia bezpośredniemu i poważnemu zagrożeniu dla bezpieczeństwa publicznego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego lub gdy jest ono niezbędne dla ważnych interesów państwa członkowskiego, a uprzedniej zgody nie da się uzyskać w odpowiednim terminie. Organ odpowiadający za wydanie uprzedniej zgody zostaje powiadomiony niezwłocznie.

5. Państwa członkowskie a także instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii nie mogą przekazywać dalej państwu trzeciemu lub organizacji międzynarodowej operacyjnych danych osobowych otrzymanych od Eurojustu. Na zasadzie wyjątku mogą dokonywać takiego przekazania w przypadku, gdy Eurojust wyraził zgodę na takie przekazanie, po należytym uwzględnieniu wszystkich istotnych czynników, w tym wagi przestępstwa, celu, w którym operacyjne dane osobowe zostały pierwotnie przesłane, oraz stopnia ochrony danych osobowych w państwie trzecim lub organizacji międzynarodowej, do których operacyjne dane osobowe są dalej przekazywane.

6. Art. 57, 58 i 59 stosuje się w celu zapewnienia, by nie został naruszony stopień ochrony osób fizycznych zapewniony w niniejszym rozporządzeniu i prawie Unii.

Artykuł 57

Przekazywanie na podstawie decyzji stwierdzającej odpowiedni poziom ochrony

Eurojust może przekazywać operacyjne dane osobowe do państwa trzeciego lub organizacji międzynarodowej, jeżeli Komisja zgodnie z art. 36 dyrektywy (UE) 2016/680 stwierdzi w drodze decyzji, że to państwo trzecie, dane terytorium lub co najmniej jeden określony sektor w tym państwie trzecim lub dana organizacja międzynarodowa zapewniają odpowiedni stopień ochrony.

Artykuł 58

Przekazywanie podlegające odpowiednim zabezpieczeniom

1. W razie braku decyzji stwierdzającej odpowiedni poziom ochrony Eurojust może przekazywać operacyjne dane osobowe do państwa trzeciego lub organizacji międzynarodowej, jeżeli:

- a) w prawie wiążącym akcie przewidziano odpowiednie zabezpieczenia ochrony operacyjnych danych osobowych; lub
- b) Eurojust ocenił wszystkie okoliczności związane z przekazaniem operacyjnych danych osobowych i stwierdził, że istnieją odpowiednie zabezpieczenia ochrony operacyjnych danych osobowych.

2. Eurojust informuje EIOD o kategoriach przekazania na podstawie ust. 1 lit. b).

3. Jeżeli przekazanie odbywa się na podstawie ust. 1 lit. b), musi być ono udokumentowane, a dokumentację udostępnia się EIOD na jego wniosek. Dokumentacja obejmuje zapis daty i godziny przekazania oraz informacje o właściwym organie odbierającym, o uzasadnieniu przekazania oraz o przekazanych operacyjnych danych osobowych

Artykuł 59

Odstępstwa w szczególnych sytuacjach

1. W razie braku decyzji stwierdzającej odpowiedni poziom ochrony lub braku odpowiednich zabezpieczeń zgodnie z art. 58 Eurojust może przekazywać operacyjne dane osobowe do państwa trzeciego lub organizacji międzynarodowej wyłącznie pod warunkiem że przekazanie jest niezbędne:

- a) w celu ochrony żywotnych interesów osoby, której dane dotyczą, lub innej osoby;
- b) w celu zabezpieczenia uzasadnionych interesów osoby, której dane dotyczą;
- c) w celu zapobieżenia bezpośredniemu i poważnemu zagrożeniu dla bezpieczeństwa publicznego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego; lub
- d) w indywidualnych przypadkach w celu wykonania zadań Eurojustu, chyba że Eurojust stwierdzi, że podstawowe prawa i wolności konkretnej osoby, której dane dotyczą, są nadrzędne wobec interesu publicznego przemawiającego za przekazaniem.

2. Jeżeli przekazanie odbywa się na podstawie ust. 1, musi być ono udokumentowane, a dokumentację udostępnia się EIOD na jego wniosek. Dokumentacja obejmuje zapis daty i godziny przekazania oraz informacje o właściwym organie odbierającym, o uzasadnieniu przekazania oraz o przekazanych operacyjnych danych osobowych.

ROZDZIAŁ VI

PRZEPISY FINANSOWE

Artykuł 60

Budżet

1. Preliminarz wszystkich dochodów i wydatków Eurojustu jest przygotowywany na każdy rok budżetowy, który odpowiada rokowi kalendarzowemu, i jest wykazywany w budżecie Eurojustu.

2. Budżet Eurojustu musi być zrównoważony pod względem dochodów i wydatków.

3. Z zastrzeżeniem innych zasobów dochody Eurojustu obejmują:
 - a) wkład Unii zapisany w budżecie ogólnym Unii;
 - b) wszelkie dobrowolne wkłady finansowe państw członkowskich;
 - c) opłaty za publikacje i wszelkie usługi świadczone przez Eurojust;
 - d) dotacje *ad hoc*.
4. Wydatki Eurojustu obejmują wynagrodzenia personelu, wydatki administracyjne, wydatki związane z infrastrukturą oraz koszty operacyjne, w tym środki na wspólne zespoły dochodzeniowo-śledcze.

Artykuł 61

Ustanowienie budżetu

1. Co roku dyrektor administracyjny sporządza projekt preliminarza dochodów i wydatków Eurojustu na kolejny rok budżetowy, zawierający plan zatrudnienia, i przesyła go zarządowi. Europejska Sieć Sądowa i inne unijne sieci prowadzące współpracę wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, o których mowa w art. 48, otrzymują informacje na temat tych części, które dotyczą ich działalności, w stosownym czasie przed przekazaniem preliminarza Komisji.
2. Na podstawie projektu preliminarza zarząd dokonuje przeglądu wstępnego projektu preliminarza dochodów i wydatków Eurojustu na kolejny rok budżetowy, który to projekt przekazuje się kolegium do przyjęcia.
3. Co roku wstępny projekt preliminarza dochodów i wydatków Eurojustu przesyłany jest Komisji nie później niż do dnia 31 stycznia. Eurojust przesyła Komisji ostateczny projekt preliminarza, który zawiera projekt planu zatrudnienia, do dnia 31 marca tego samego roku.
4. Komisja przesyła preliminarz Parlamentowi Europejskiemu i Radzie („władza budżetowa”) wraz z projektem budżetu ogólnego Unii.
5. Na podstawie preliminarza Komisja wprowadza do projektu budżetu ogólnego Unii szacunkowe kwoty, które uważa za niezbędne w odniesieniu do planu zatrudnienia, oraz kwoty wkładu, jaki ma być wniesiony z budżetu ogólnego, i przedstawia je władzy budżetowej zgodnie z art. 313 i 314 TFUE.
6. Władza budżetowa zatwierdza środki przewidziane na wkład Unii dla Eurojustu.
7. Władza budżetowa przyjmuje plan zatrudnienia Eurojustu. Kolegium przyjmuje budżet Eurojustu. Budżet staje się ostateczny po ostatecznym przyjęciu budżetu ogólnego Unii. W razie potrzeby budżet Eurojustu jest odpowiednio dostosowywany przez kolegium.
8. W odniesieniu do wszelkich projektów z zakresu nieruchomości, które mogą mieć znaczący wpływ na budżet Eurojustu, stosuje się art. 88 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 1271/2013 ⁽¹⁾.

Artykuł 62

Wykonanie budżetu

Dyrektor administracyjny działa w charakterze urzędnika zatwierdzającego Eurojustu i wykonuje budżet Eurojustu na własną odpowiedzialność, w ramach ograniczeń zatwierdzonych w tym budżecie.

Artykuł 63

Prezentacja sprawozdania finansowego i absolutorium

1. Księgowy Eurojustu przesyła księgowemu Komisji i Trybunałowi Obrachunkowemu wstępne sprawozdanie finansowe za rok budżetowy (rok N) do dnia 1 marca kolejnego roku budżetowego (rok N+1).

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1271/2013 z dnia 30 września 2013 r. w sprawie ramowego rozporządzenia finansowego dotyczącego organów, o których mowa w art. 208 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 328 z 7.12.2013, s. 42).

2. Eurojust przesyła Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Trybunałowi Obrachunkowemu sprawozdanie dotyczące zarządzania budżetem i finansami za rok N do dnia 31 marca roku N+1.
3. Księgowy Komisji przesyła Trybunałowi Obrachunkowemu wstępne sprawozdanie finansowe Eurojustu za rok N, skonsolidowane ze sprawozdaniem finansowym Komisji, do dnia 31 marca roku N+1.
4. Zgodnie z art. 246 ust. 1 rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046 Trybunał Obrachunkowy przedstawia swoje uwagi na temat wstępnego sprawozdania finansowego Eurojustu do dnia 1 czerwca roku N+1.
5. Po otrzymaniu uwag Trybunału Obrachunkowego na temat wstępnego sprawozdania finansowego Eurojustu zgodnie z przepisami art. 246 rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046, dyrektor administracyjny sporządza na własną odpowiedzialność końcowe sprawozdanie finansowe i przedkłada je zarządowi w celu zaopiniowania.
6. Zarząd wydaje opinię w sprawie końcowego sprawozdania finansowego Eurojustu.
7. Do dnia 1 lipca roku N+1 dyrektor administracyjny przesyła końcowe sprawozdanie finansowe za rok N Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji oraz Trybunałowi Obrachunkowemu wraz z opinią zarządu.
8. Końcowe sprawozdanie finansowe za rok N publikowane jest w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* do dnia 15 listopada roku N+1.
9. Do dnia 30 września roku N+1 dyrektor administracyjny przesyła Trybunałowi Obrachunkowemu odpowiedź na jego uwagi. Dyrektor administracyjny przesyła tę odpowiedź również zarządowi i Komisji.
10. Dyrektor administracyjny przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, na jego wniosek, wszelkie informacje niezbędne do sprawnego zastosowania procedury udzielania absolutorium za dany rok budżetowy zgodnie z art. 261 ust. 3 rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046.
11. Przed dniem 15 maja roku N + 2 Parlament Europejski, na zalecenie Rady stanowiącej większością kwalifikowaną, udziela dyrektorowi administracyjnemu absolutorium z wykonania budżetu za rok budżetowy N.
12. Absolutorium z wykonania budżetu Eurojustu jest udzielane przez Parlament Europejski na zalecenie Rady zgodnie z procedurą na wzór procedury przewidzianej w art. 319 TFUE oraz w art. 260, 261 i 262 rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046, a także w oparciu o sprawozdanie z kontroli przeprowadzonej przez Trybunał Obrachunkowy.

Jeżeli Parlament Europejski odmówi udzielenia absolutorium do dnia 15 marca roku N+2, dyrektor administracyjny jest proszony o wyjaśnienie swego stanowiska kolegium, które w świetle zaistniałych okoliczności podejmuje ostateczną decyzję w sprawie stanowiska dyrektora administracyjnego.

Artykuł 64

Przepisy finansowe

1. Zarząd przyjmuje przepisy finansowe mające zastosowanie do Eurojustu zgodnie z rozporządzeniem delegowanym (UE) 1271/2013, po konsultacjach z Komisją. Te przepisy finansowe nie mogą różnić się od przepisów rozporządzenia delegowanego (UE) 1271/2013, chyba że taka różnica jest konkretnie wymagana do celów działań Eurojustu, a Komisja wyraziła na nią uprzednią zgodę.

W odniesieniu do wsparcia finansowego na działania wspólnych zespołów dochodzeniowo-śledczych Eurojust i Europol wspólnie określają zasady i warunki rozpatrywania wniosków o takie wsparcie.

2. Europol może przyznawać dotacje związane z wykonywaniem jego zadań, o których mowa w art. 4 ust. 1. Dotacje przyznawane na zadania określone w art. 4 ust. 1 lit. f) mogą być udzielane państwom członkowskim bez zaproszenia do składania wniosków.

ROZDZIAŁ VII

PRZEPISY DOTYCZĄCE PERSONELU

Artykuł 65

Przepisy ogólne

1. Do personelu Eurojustu zastosowanie mają regulamin pracowniczy urzędników i warunki zatrudnienia innych pracowników oraz przepisy przyjęte w drodze porozumienia między instytucjami Unii w celu wykonania tego regulaminu pracowniczego urzędników i warunków zatrudnienia innych pracowników.
2. Personel Eurojustu składa się z pracowników zatrudnionych zgodnie z zasadami i przepisami mającymi zastosowanie do urzędników i innych pracowników Unii, z uwzględnieniem wszystkich kryteriów, o których mowa w art. 27 regulaminu pracowniczego urzędników, w tym ich reprezentacji geograficznej.

Artykuł 66

Oddelegowani eksperci krajowi i inny personel

1. Eurojust oprócz własnego personelu może korzystać z oddelegowanych ekspertów krajowych lub innego personelu niezatrudnionego przez Eurojust.
2. Kolegium przyjmuje decyzję ustanawiającą zasady delegowania ekspertów krajowych do Eurojustu oraz korzystania z usług innego personelu, w szczególności w celu uniknięcia ewentualnych konfliktów interesów.
3. Eurojust podejmuje odpowiednie działania administracyjne, m.in. w postaci szkoleń i strategii prewencyjnych, aby uniknąć konfliktów interesów, w tym w odniesieniu do konfliktów interesów, które pojawiają się po zakończeniu zatrudnienia.

ROZDZIAŁ VIII

OCENA I SPRAWOZDAWCZOŚĆ

Artykuł 67

Uczestnictwo instytucji Unii oraz parlamentów narodowych

1. Eurojust przekazuje sprawozdanie roczne Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i parlamentom narodowym, które mogą przedstawiać swoje uwagi i wnioski.
2. Niezwłocznie po wyborze nowo wybrany przewodniczący Eurojustu składa oświadczenie przed właściwą komisją lub właściwymi komisjami Parlamentu Europejskiego oraz udziela odpowiedzi na pytania członków tych komisji. Dyskusja nie odnosi się bezpośrednio ani pośrednio do konkretnych działań podejmowanych w odniesieniu do określonych spraw operacyjnych.
3. Raz w roku przewodniczący Eurojustu bierze udział we wspólnej ocenie działań Eurojustu przez Parlament Europejski i parlamenty narodowe, w ramach międzyparlamentarnego posiedzenia komisji, aby omówić bieżące działania Eurojustu oraz przedstawić sprawozdanie roczne lub inne kluczowe dokumenty Eurojustu.

Diskusja nie odnosi się bezpośrednio ani pośrednio do konkretnych działań podejmowanych w odniesieniu do określonych spraw operacyjnych.

4. Oprócz innych obowiązków w zakresie informowania i konsultowania określonych w niniejszym rozporządzeniu Eurojust przekazuje Parlamentowi Europejskiemu oraz parlamentom narodowym w odnośnych językach urzędowych do celów informacyjnych:
 - a) wyniki badań i projektów strategicznych opracowanych lub zleconych przez Eurojust;
 - b) dokument programowy, o którym mowa w art. 15;
 - c) uzgodnienia robocze zawarte z osobami trzecimi.

*Artykuł 68***Opinie w sprawie proponowanych aktów ustawodawczych**

Komisja i państwa członkowskie wykonując swoje prawa na podstawie art. 76 lit. b) TFUE mogą zwrócić się do Eurojustu o wydanie opinii w sprawie wszystkich wniosków dotyczących aktów ustawodawczych, o których mowa w art. 76 TFUE.

*Artykuł 69***Ocena i przegląd**

1. Do dnia 13 grudnia 2024 r., a następnie co 5 lat Komisja zleca przeprowadzenie oceny wykonania i wpływu niniejszego rozporządzenia, a także skuteczności i efektywności Eurojustu i jego praktyk roboczych. Kolegium jest wysłuchiwane w procesie oceny. W ocenie tej można uwzględnić w szczególności ewentualne potrzeby dokonania zmian zakresu działania Eurojustu oraz skutki finansowe takich zmian.

2. Komisja przekazuje sprawozdanie z oceny wraz ze swoimi wnioskami Parlamentowi Europejskiemu, parlamentom narodowym, Radzie i kolegium. Ustalenia z oceny podaje się do wiadomości publicznej.

ROZDZIAŁ IX

PRZEPISY OGÓLNE I KOŃCOWE*Artykuł 70***Przywileje i immunitety**

Wobec Eurojustu i jego personelu stosuje się Protokół nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej, załączony do TUE i TFUE.

*Artykuł 71***System językowy**

1. Do Eurojustu stosuje się rozporządzenie Rady nr 1⁽¹⁾.
2. Kolegium podejmuje decyzję w sprawie wewnętrznych zasad Eurojustu dotyczących systemu językowego większością dwóch trzecich głosów członków.
3. Usługi tłumaczenia pisemnego niezbędne do funkcjonowania Eurojustu świadczy Centrum Tłumaczeń dla organów Unii Europejskiej ustanowione rozporządzeniem Rady (WE) nr 2965/94⁽²⁾, chyba że ze względu na niedostępność usług Centrum Tłumaczeń niezbędne jest znalezienie innego rozwiązania.

*Artykuł 72***Poufność**

1. Przedstawiciele krajowi oraz ich zastępcy i asystenci, o których mowa w art. 7, personel Eurojustu, korespondenci krajowi, oddelegowani eksperci krajowi, sędziowie łącznikowi, inspektor ochrony danych oraz członkowie i personel EIOD są zobowiązani do zachowania poufności w odniesieniu do wszelkich informacji, które uzyskali w toku wykonywania powierzonych im zadań.
2. Obowiązek zachowania poufności stosuje się do wszystkich osób i wszystkich organów współpracujących z Eurojustem.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady nr 1 z dnia 15 kwietnia 1958 r. w sprawie określenia systemu językowego Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej (Dz.U. 17 z 6.10.1958, s. 385).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2965/94 z dnia 28 listopada 1994 r. ustanawiające Centrum Tłumaczeń dla organów Unii Europejskiej (Dz.U. L 314 z 7.12.1994, s. 1).

3. Obowiązek zachowania poufności pozostaje w mocy także po zakończeniu kadencji, ustaniu zatrudnienia lub po zakończeniu czynności przez osoby, o których mowa w ust. 1 i 2.

4. Obowiązek zachowania poufności stosuje się do wszystkich informacji, które Eurojust otrzymał lub których wymiany dokonał, chyba że informacje te zostały już zgodnie z prawem podane do wiadomości publicznej lub są dostępne publicznie.

Artykuł 73

Warunki poufności postępowań krajowych

1. Z zastrzeżeniem art. 21 ust. 3, w przypadku otrzymania lub wymiany informacji za pośrednictwem Eurojustu organ państwa członkowskiego, który dostarczył informacje, może określić warunki, zgodnie ze swoim prawem krajowym, wykorzystania tych informacji w postępowaniu krajowym przez organ otrzymujący informacje.

2. Organ państwa członkowskiego, który otrzymuje informacje, o których mowa w ust. 1, jest związany tymi warunkami.

Artykuł 74

Przejrzystość

1. Do dokumentów będących w posiadaniu Eurojustu stosuje się rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1049/2001⁽¹⁾.

2. W terminie sześciu miesięcy od pierwszego posiedzenia zarząd opracowuje szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 do przyjęcia ich przez kolegium.

3. Decyzje podjęte przez Eurojust na mocy art. 8 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 mogą stanowić przedmiot skargi do Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich lub skargi do Trybunału na warunkach określonych odpowiednio w art. 228 oraz 263 TFUE.

4. Eurojust publikuje na swojej stronie internetowej wykaz członków zarządu oraz podsumowania wyników posiedzeń zarządu. Z publikacji tych podsumowań można tymczasowo lub na stałe zrezygnować lub tymczasowo lub na stałe ją ograniczyć, jeżeli takie publikowanie mogłoby niekorzystnie wpłynąć na wykonywanie przez Eurojust jego zadań, biorąc pod uwagę obowiązek zachowania przez Eurojust dyskrecji i poufności oraz operacyjny charakter Eurojustu.

Artykuł 75

OLAF i Trybunał Obrachunkowy

1. Aby ułatwić zwalczanie nadużyć finansowych, korupcji i wszelkich innych nielegalnych działań na mocy rozporządzenia (UE, Euratom) nr 883/2013, w terminie sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia Eurojust przystępuje do porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 25 maja 1999 r. między Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej i Komisją Wspólnot Europejskich dotyczącego dochodzeń wewnętrznych prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF)⁽²⁾. Eurojust przyjmuje odpowiednie przepisy, które mają zastosowanie do wszystkich przedstawicieli krajowych, ich zastępców i asystentów, wszystkich oddelegowanych ekspertów krajowych oraz całego personelu Eurojustu, wykorzystując wzór zawarty w załączniku do tego porozumienia.

2. Trybunał Obrachunkowy jest uprawniony do przeprowadzania kontroli, na podstawie dokumentacji i na miejscu, obejmujących wszystkich beneficjentów dotacji, wykonawców i podwykonawców, którzy otrzymują od Eurojustu środki unijne.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43).

⁽²⁾ Dz.U. L 136 z 31.5.1999, s. 15.

3. OLAF może przeprowadzać dochodzenia, w tym kontrole i inspekcje na miejscu, zgodnie z przepisami i procedurami określonymi w rozporządzeniu (UE, Euratom) nr 883/2013 i w rozporządzeniu Rady (Euratom, WE) nr 2185/96⁽¹⁾, aby ustalić, czy miały miejsce jakiegokolwiek nieprawidłowości naruszające interesy finansowe Unii w związku z wydatkami finansowanymi przez Eurojust.

4. Z zastrzeżeniem ust. 1, 2 i 3, uzgodnienia robocze Eurojustu z państwami trzecimi lub organizacjami międzynarodowymi, jego umowy, umowy o udzielenie dotacji i decyzje o udzieleniu dotacji zawierają postanowienie wyraźnie uprawniające Trybunał Obrachunkowy i OLAF do przeprowadzania tego rodzaju audytów i dochodzeń, zgodnie z ich odpowiednimi kompetencjami.

5. Pracownicy Eurojustu, dyrektor administracyjny oraz członkowie kolegium i zarządu niezwłocznie powiadamiają OLAF i Prokuraturę Europejską o wszelkich podejrzeniach, które dotyczą nieprawidłowych lub nielegalnych działań w ramach zakresów działania tych organów, a które powzięli w trakcie wykonywania swoich obowiązków, przy czym powiadomienie takie nie może skutkować pociągnięciem ich do odpowiedzialności.

Artykuł 76

Przepisy dotyczące ochrony informacji wrażliwych niebędących informacjami niejawnymi oraz informacji niejawnych

1. Eurojust ustanawia przepisy wewnętrzne dotyczące postępowania z informacjami i ich poufności oraz ochrony informacji wrażliwych niebędących informacjami niejawnymi, w tym przepisy dotyczące tworzenia i przetwarzania takich informacji w Eurojustcie.

2. Eurojust ustanawia przepisy wewnętrzne dotyczące ochrony informacji niejawnych UE, które to przepisy są zgodne z decyzją Rady 2013/488/UE⁽²⁾, aby zapewnić równoważny poziom ochrony takich informacji.

Artykuł 77

Dochodzenia administracyjne

Działania administracyjne Eurojustu podlegają dochodzeniom administracyjnym prowadzonym przez Rzecznika Praw Obywatelskich zgodnie z art. 228 TFUE.

Artykuł 78

Odpowiedzialność inna niż odpowiedzialność za nieuprawnione lub niewłaściwe przetwarzanie danych

1. Odpowiedzialność umowną Eurojustu regulują przepisy mające zastosowanie do danej umowy.

2. Do orzekania w sprawie wszelkich klauzul arbitrażowych zamieszczonych w umowie zawartej przez Eurojust właściwy jest Trybunał.

3. W przypadku odpowiedzialności pozaumownej Eurojust, zgodnie z ogólnymi zasadami wspólnymi dla porządków prawnych państw członkowskich i niezależnie od jakiegokolwiek odpowiedzialności wynikającej z art. 46, naprawia wszelkie szkody spowodowane przez Eurojust lub jego pracowników w trakcie wykonywania przez nich obowiązków.

4. Ust. 3 stosuje się również do szkody powstałej na skutek błędu popełnionego przez przedstawiciela krajowego, jego zastępcę lub asystenta w trakcie wykonywania ich obowiązków. Jeżeli jednak działają oni na podstawie uprawnień przyznanych im zgodnie z art. 8, ich państwo członkowskie pokrywa koszty poniesione przez Eurojust w celu naprawienia szkody.

5. Do orzekania w sporach dotyczących odszkodowania za szkody, o których mowa w ust. 3, właściwy jest Trybunał.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami (Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2).

⁽²⁾ Decyzja Rady 2013/488/UE z dnia 23 września 2013 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE (Dz.U. L 274 z 15.10.2013, s. 1).

6. Sądy krajowe państw członkowskich właściwe do rozstrzygania sporów dotyczących odpowiedzialności Eurojustu, o której mowa w niniejszym artykule, określa się na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012⁽¹⁾.

7. Odpowiedzialność osobistą pracowników Eurojustu wobec Eurojustu regulują przepisy regulaminu pracowniczego urzędników lub warunków zatrudnienia innych pracowników.

Artykuł 79

Umowa w sprawie siedziby i warunki prowadzenia działalności

1. Siedziba Eurojustu mieści się w Hadze, w Niderlandach.
2. Niezbędne ustalenia dotyczące obiektów, jakie należy zapewnić Eurojustowi w Niderlandach, i dotyczące infrastruktury udostępnianej przez Niderlandy, a także przepisy szczególne mające zastosowanie w Niderlandach do dyrektora administracyjnego, członków kolegium, personelu Eurojustu i do członków ich rodzin określone są w porozumieniu w sprawie siedziby zawieranym między Eurojustem a Niderlandami po uzyskaniu zgody kolegium.

Artykuł 80

Przepisy przejściowe

1. Eurojust ustanowiony na mocy niniejszego rozporządzenia jest ogólnym następcą prawnym w odniesieniu do wszystkich zawartych umów, zaciągniętych zobowiązań i mienia nabytego przez Eurojust ustanowiony na mocy decyzji 2002/187/WSiSW.
2. Przedstawiciele krajowi Eurojustu ustanowione na mocy decyzji 2002/187/WSiSW, którzy zostali oddelegowani przez państwa członkowskie na mocy tej decyzji, działają jako przedstawiciele krajowi Eurojustu zgodnie z rozdziałem II sekcja II niniejszego rozporządzenia. Ich kadencja może zostać jednokrotnie przedłużona na mocy art. 7 ust. 5 niniejszego rozporządzenia po jego wejściu w życie, niezależnie od wcześniejszego przedłużenia tej kadencji.
3. W chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia przewodniczący i wiceprzewodniczący Eurojustu ustanowione na mocy decyzji 2002/187/WSiSW działają jako przewodniczący i wiceprzewodniczący Eurojustu zgodnie z art. 11 niniejszego rozporządzenia do czasu wygaśnięcia ich kadencji zgodnie z tą decyzją. Mogą oni zostać jednokrotnie ponownie wybrani na te stanowiska na mocy art. 11 ust. 4 niniejszego rozporządzenia po jego wejściu w życie, niezależnie od wcześniejszego ponownego wybrania.
4. Dyrektor administracyjny, który został jako ostatni mianowany na mocy art. 29 decyzji 2002/187/WSiSW, działa jako dyrektor administracyjny zgodnie z art. 17 niniejszego rozporządzenia do czasu wygaśnięcia jego kadencji zgodnie z tą decyzją. Kadencja dyrektora administracyjnego może zostać jednokrotnie przedłużona po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.
5. Niniejsze rozporządzenie nie narusza umów zawartych przez Eurojust ustanowiony na mocy decyzji Rady 2002/187/WSiSW. W szczególności wszelkie umowy międzynarodowe zawarte przez Eurojust przed dniem 12 grudnia 2019 r. pozostają w mocy.
6. Procedura udzielania absolutorium w odniesieniu do budżetów zatwierdzonych na podstawie art. 35 decyzji 2002/187/WSiSW jest przeprowadzana zgodnie z przepisami ustanowionymi w art. 36 tej decyzji.
7. Rozporządzenie nie ma wpływu na umowy o pracę, które zawarto na mocy decyzji 2002/187/WSiSW przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia. Inspektor ochrony danych, który został jako ostatni mianowany na mocy art. 17 tej decyzji, działa jako inspektor ochrony danych zgodnie z art. 36 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 81

Zastąpienie i uchylenie

1. Decyzję 2002/187/WSiSW zastępuje się w odniesieniu do państw członkowskich związanych niniejszym rozporządzeniem ze skutkiem od dnia 12 grudnia 2019 r.

W związku z tym decyzja 2002/187/WSiSW traci moc ze skutkiem od dnia 12 grudnia 2019 r.

2. W odniesieniu do państw członkowskich związanych niniejszym rozporządzeniem odesłania do decyzji, o której mowa w ust. 1, traktuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. L 351 z 20.12.2012, s. 1).

*Artykuł 82***Wejście w życie i stosowanie**

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 12 grudnia 2019 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Strasburgu dnia 14 listopada 2018 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

A. TAJANI
Przewodniczący

W imieniu Rady

K. EDTSTADLER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Wykaz form poważnej przestępczości, w odniesieniu do których Eurojust jest właściwy do podejmowania działań zgodnie z art. 3 ust. 1:

- terroryzm,
 - przestępczość zorganizowana,
 - handel narkotykami,
 - działalność związana z praniem pieniędzy,
 - przestępstwa związane z substancjami jądrowymi i promieniotwórczymi,
 - przemyt imigrantów,
 - handel ludźmi,
 - przestępstwa związane z pojazdami silnikowymi,
 - zabójstwo i spowodowanie ciężkiego uszczerbku na zdrowiu,
 - nielegalny obrót organami i tkankami ludzkimi,
 - uprowadzenie, bezprawne pozbawienie wolności i wzięcie zakładników,
 - rasizm i ksenofobia,
 - rozbój i kradzież rozbójnicza,
 - nielegalny handel dobrami kultury, w tym antykami i dziełami sztuki,
 - oszustwa i nadużycia finansowe,
 - przestępstwa przeciwko interesom finansowym Unii,
 - wykorzystywanie informacji wewnętrznych i manipulacja na rynku finansowym,
 - wymuszenie rozbójnicze,
 - podrabianie i piractwo produktów,
 - fałszowanie dokumentów urzędowych i obrót takimi dokumentami,
 - fałszowanie pieniądza i środków płatniczych,
 - przestępczość komputerowa,
 - korupcja,
 - nielegalny handel bronią, amunicją i materiałami wybuchowymi,
 - nielegalny obrót zagrożonymi gatunkami zwierząt,
 - nielegalny obrót zagrożonymi gatunkami i odmianami roślin,
 - przestępstwa przeciw środowisku, w tym zanieczyszczenia pochodzące ze statków,
 - nielegalny obrót hormonami i innymi stymulatorami wzrostu,
 - niegodziwe traktowanie w celach seksualnych oraz wykorzystywanie seksualne, w tym materiały przedstawiające niegodziwe traktowanie dzieci oraz nagabywanie dzieci w celach seksualnych,
 - ludobójstwo, zbrodnie przeciw ludzkości oraz zbrodnie wojenne.
-

ZAŁĄCZNIK II

KATEGORIE DANYCH OSOBOWYCH, O KTÓRYCH MOWA W ART. 27

1. a) Nazwisko, nazwisko rodowe, imiona oraz wszelkie pseudonimy lub nazwiska przybrane;
 - b) data i miejsce urodzenia;
 - c) obywatelstwo;
 - d) płeć;
 - e) miejsce zamieszkania, zawód i miejsce pobytu danej osoby;
 - f) numer ubezpieczenia społecznego lub inne oficjalne numery wykorzystywane w państwach członkowskich do identyfikacji osób, prawa jazdy, dane z dokumentów tożsamości i dane paszportowe oraz numery identyfikacji celnej i podatkowej;
 - g) informacje dotyczące osób prawnych, o ile zawierają dane dotyczące zidentyfikowanych lub identyfikowalnych osób, które są objęte postępowaniem przygotowawczym lub wniesieniem i popieraniem oskarżenia;
 - h) dane rachunków bankowych lub rachunków w innych instytucjach finansowych;
 - i) opis i charakter zarzucanych przestępstw, daty, w których zostały popełnione, kategoria karna przestępstwa oraz przebieg postępowania przygotowawczego;
 - j) fakty wskazujące na międzynarodowy wymiar sprawy;
 - k) szczegóły dotyczące zarzucanej przynależności do organizacji przestępczej;
 - l) numery telefonów, adresy poczty elektronicznej, dane o połączeniach i lokalizacji oraz wszelkie odnośne dane potrzebne do zidentyfikowania abonenta lub użytkownika;
 - m) dane rejestracyjne pojazdów;
 - n) profile DNA ustalone na podstawie niekodującej części DNA, zdjęcia oraz odciski palców.
2. a) Nazwisko, nazwisko rodowe, imiona oraz wszelkie pseudonimy lub nazwiska przybrane;
 - b) data i miejsce urodzenia;
 - c) obywatelstwo;
 - d) płeć;
 - e) miejsce zamieszkania, zawód i miejsce pobytu danej osoby;
 - f) opis i charakter przestępstw, z którymi dana osoba miała związek, daty, w których przestępstwa zostały popełnione, kategoria karna przestępstw oraz przebieg postępowania przygotowawczego;
 - g) numer ubezpieczenia społecznego lub inne oficjalne numery wykorzystywane w państwach członkowskich do identyfikacji osób, prawa jazdy, dane z dokumentów tożsamości i dane paszportowe oraz numery identyfikacji celnej i podatkowej;
 - h) dane rachunków bankowych lub rachunków w innych instytucjach finansowych;
 - i) numery telefonów, adresy poczty elektronicznej, dane o połączeniach i lokalizacji oraz wszelkie dane potrzebne do zidentyfikowania abonenta lub użytkownika;
 - j) dane rejestracyjne pojazdów.
-